

ÖSSZEKÖTŐ

A POTE Egészségügyi Főiskola Információs Lapja

1994. december

III/4.

Gondolatok az ötödik tanév küszöbén

Öt év történelmi mértékkel mérve nem idő, egy iskola életében azonban mármérföldkő. Különösen az, ha az első öt évről van szó. A Pécsi Orvostudományi Egyetem Egészségügyi Főiskolája, s ezzel együtt a kaposvári tagozat is az 1994/95-ös tanévben kezdi ötödik tanévé.

Hogyan is kezdődött? A 80-as években megyénk és a dél-dunántúli régió egyik legsúlyosabb gondja volt, hogy hiányoztak az egészségügyi ellátás rendszeréből azok a felsőfokú végzettségű szakemberek, akik a megelőzésben, a gyógyításban, rehabilitációban nélkülözhetetlenek. A megoldást abban látták az illetékesek, hogy gyogytornászok, dietetikusok, s más szakemberek felsőfokú képzését a Dél-Dunántúlon is meg kell oldani.

A problémára érzékenyen reagált a Somogy megye, s az ágazat vezetése. A program indulásának és rohamos fejlődésének az adott lökést, hogy 1989 nyarán a Szociális és Egészségügyi Minisztérium, a Pécsi Orvostudományi Egyetem és a Somogy megyei Tanács legfelső vezetői megállapodást kötöttek az egészségügyi főiskolai képzés indítására Kaposváron. Elsőként védőnők, a későbbiek során diplomás ápolók képzése került a programba. Ezt követően – bár csak 1990 májusában – az 1047/1990 (III. 21.) MT sz. határozat értelmében a képzés céljára kijelölték a megyei Oktatási Igazgatóság épületét, s a POTE kezelé- sébe adták.

Ezzel kezdetét vette az a folyamatos átalakító, korszerűsítő munka, mely azóta is tart. A maroknyi, de lelkes műszaki gárda segítségével és kezük nyomán korszerű laboratórium, gyermekgondozási és ápolási demonstrációs termek, tanulói tejkonyha alakult ki szeptember 1-re. A berendezések megtervezésénél és beszerzésénél a korszerűség mellett igyekeztek a kellemes, harmonikus környezet megteremtésére is. Az átalakítások fedezetét 50-50%-ban a Megyei Tanács és Főhatóságunk biztosította.

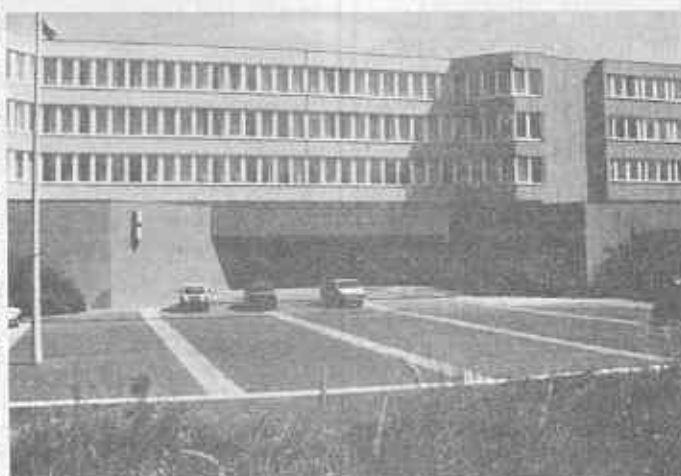
Ezzel egyidejűleg kellett kialakítani és megteremteni az oktatás személyi feltételeit is. A képzés szakmai bázisát a Kaposi Mór Megyei Kórház és a városi alapelállítás legkiválóbb szakemberei, védőnői alkották, mint előadók vagy mint gyakorlatvezető tanárok. De segítettek a város felsőfokú oktatási intézményeinek tanárai is, akik mai napig is tanítanak főiskolánkon.

Kezdetben csak két főfoglalkozású és két részfoglalkozású oktatónk volt. A tagozatigazgató és a gazdasági vezető is részfoglalkozásban látta el feladatát. A védőnői képzés szakvezetői feladataira dr. Gyódi Gyula kandidátust a gyermekosztály osztályvezető főorvosát sikerült megnyerni, aki első perctől kezdve lelkes mozgatója, szervezője főiskolánknak.

Ilyen előzmények és szorgos munka után 1990 szeptember 1-én nagy izgalommal fogadtuk az első 26 főiskolai hallgatót, s megkezdődött a munka. Elméleti szaktanáraink és gyakorlatvezetőink élvezték a hallgatók érdeklődését, nyitottságát, a hallgatók pedig tanáraik tudását, szeretetét, segítőkészségét, s ez egyre jobb teljesítményre ösztönözte mindkét felet.

Azóta az első, sőt második évfolyamunk hallgatói is kirepültek, s a visszajelzések szerint megállják helyüket a mindennapi munkában. Ennél nagyobb öröm azt hiszem nem érhet oktatási intézményt.

Az élet azonban nem állt meg. Az 1993/94-es tanévben új szakon indult meg a képzés, tagozatunkon 40 hallgató kezdte meg diplomás ápolói tanulmányait, s ugyancsak évtől az egyéb szakokon folyó főiskolai képzés is 4 éves képzéssé alakult át. Az új szak indítását szorgos előkészítő

munka előzte meg, hiszen a főiskola valamennyi tagozatán egységesen érvényes curriculumot kellett kidolgozni. Így mód és lehetőség nyílt arra, hogy a főiskola egyes tagozatain dolgozó tanárok szorosabb kapcsolatba kerüljenek egymással a szakmai tanácskozások, "workshop"-ok alkalmával. A munka hatékonyságát növelte, hogy alkalmunk volt megismerkedni külföldi tapasztalatokkal, hiszen neves külföldi vendégek vezették ezeket a munka-összejöveleket. Különösen nagy segítséget kaptunk Doris M. Modly professzorasszonytól, aki a Clevelandi Egyetem tanára, s az egész munka koordinálását végezte, a Project Hope nemzetközi segítőszervezet tanáraitól és Lammie Hadders professzorasszonytól, aki Groningenből érkezett hozzánk. Munkájukat itt is meg kell köszönnünk.

Az eltelt idő alatt nem csak a szakok száma és a létszámunk nőtt. Bővültek szaktantermeink, számítógépterem, két nyelvi laboratórium áll ma már hallgatóink rendelkezésére. Évről-évre többen és szívesebben veszik igénybe könyvtári szolgáltatásainkat. S mindinkább benépesedik az olvasóterem, ahol a szakmai folyóiratok, hazai és külföldi szakkönyvek segítik a felkészülést.

Kezdenek kibontakozni a tudományos diákköri munka körvonalai is. Évről-évre több hallgató vállalkozik a TDK Konferenciákon megmérettetésre. Ebben az évben már a szakdolgozók országos konferenciáján is szerepelt egy

hallgatónk és két végzett, pályakezdő védőnőnk. Szeretnénk, ha hallgatóink az iskola falai közül magukkal vinnék érdeklődésük saját szakmájuk újdonságai iránt, s vállalkozó kedvüket az önálló vizsgálódáshoz, elemzéshez, értékeléshez. Ebben oktatóink iránymutató és segítő szerepe igen fontos.

Hallgatóink 4 év alatt birtokbavették a főiskolát, ma már természetes a városban is, hogy az egészségügyi főiskola itt működik. Kialakultak kapcsolataink a város másik két felsőfokú intézményével.

S elérkeztünk az 1994/95-ös tanévhez. Most az évnnyitón meghatódva láttuk, hogy megtelt a főiskola nagyterme hallgatókkal és tanárokkal. 180 csillogó szemű ismerős vagy új hallgató nézett szembe velünk. Szemükben a kíváncsiság, a várakozás, s talán az öröm is csillogott. Nagy a kihívás, meg kell felelnünk elvárásaiknak, tudással, emberséggel, felkészültséggel, példamutatással. Az eltelt időszak erre biztat bennünket, valamennyiünket.

Öt év nem hosszú idő, de mégis belefér egy iskola születése, fejlődése, s lassan nagykonivá válása. Azt kívánom, hogy még sokszor öt eredményes év álljon főiskolánk tanárai és hallgatói előtt.

*dr. Újsághy Erzsébet
tagozatigazgató*

Hogy indul egy főiskola? Teljesen szubjektív beszámoló

1994. júniusában a második végzős védőnői évfolyam hagyta el a főiskolánkat. Talán érdemes ezen egyszerű tény-megállapítás mögé nézni, tényleg, hogy indult el az egészségügyi főiskola, a védőnőképzés Kaposváron? A már hagyományokkal rendelkező Pannon Agrártudományi Egyetem és a Tanítóképző Főiskola árnyékában hogy indult és fejlődött az egészségügyi főiskolai képzés. Lássuk tehát a kezdeteket. Annak idején a "nekem senki nem mond semmit" alapon nem is hallottam az előzetes tárgyalásokról.

Boldog békességben éltem, míg 1989-es év vége felé az akkori kórházigazgató hivatott. Gyanútlanul felmentem az irodájába, ahol ott ült a POTE akkori rektora dr. Bauer Miklós professzor úr. Akkor és tőle tudtam meg, hogy a Pécsi Orvostudományi Egyetem több székhellyel egészségügyi főiskolát indít. Kaposváron védőnői tagozatot terveztek és felkért a szakvezetői tisztség vállalására. Még mielőtt igent mondhattam volna azt is közölte, hogy mint szakvezető felelős leszek a főiskolai oktatás szakmai színvonaláért, a tananyag összeállításáért és a legjobb oktatók megszerzéséért. Még hozzáfűzte, hogy ez utóbbi feladatnál nem lesz gondom az élettan oktató személyét illetően, mert az szerintem én leszek. Hogy az olvasó ezt az ötletet megértse, el kell mondanom, hogy sok évtizeddel ezelőtt mint orvostanhallgató az Élettani Intézetben dolgoztam és az élettan gyakorlati oktatásban is részt vettem. Bauer professzor úr akkor mint fiatal orvos az ort-fül-gége klinikán dolgozott és esténként onnan járt át állatkísérleteit végezni.

Rövid gondolkodás után elfogadtam a rendkívül megtisztelő ajánlatot.

1990 márciusában megtörtént az igen szerény létszámú főállású és mellékállású személyzet kinevezése. Megkaptuk a jelenlegi épületet és a feladatot, hogy alakítsuk át az egészségügyi oktatásnak megfelelően. Legyen laboratórium, tejkonyha, demonstrációs terem és természetesen a könyvtárat is teljesen át kell szervezni. E feladatokkal párhuzamosan össze kellett állítani az oktatóanyagot és

minden tantárgyhoz előadó is kellett. Mindezen feladatokra rendelkezésünkre állt néhány nyári hónap, hogy az 1990 szeptemberi évnnyitóra minden kész legyen.

Az akkori kis létszámú személyzetre így visszagondolva azt kell mondanom, hogy megszállott volt a szó igazi jó értelmében. A főiskolával feküdték és a főiskolával ébredtek. A legnehezebb feladatnak az oktatás megszervezése látszott. Semmi tapasztalatunk nem lévén, meglátogattuk a szegedi, a miskolci és a budapesti főiskolákat. Nagyon sok segítséget kaptunk főleg Budapesten. Dr. Óry Imre az akkori igazgató megismertetett az előadókkal, akik tantárgyi útmutatók, ajánlott könyvek, jegyzetek átadásával, órarendi tanácsokkal segítettek.

Ezen a nyáron a személyzet egyik fele mindig úton volt, hogy beszeresse a laboratórium, a tejkonyha, a demonstrációs terem felszerelését. Könyveket, jegyzeteket kellett rendelni és elhozni. És persze állandó ingajarat és telefonkapcsolat volt a Pécsi Orvostudományi Egyetemen és a főiskola igazgatóságával, akikhez minden gondunkkal, bajunkkal fordulhattunk és ők a megmondható, hogy fordultunk is igen gyakran. Mindig készségesen segítettek.

Felkerestük a már említett két kaposvári felsőoktatási intézmény vezetőit, részben hogy megismerjenek minket, részben, hogy óraadókat kérjünk.

A magas színvonalú oktatást elsősorban a megyei kórház kitűnően felkészült orvosai biztosítják. A klinikai tárgyak gyakorlati oktatásának a színtere a megyei kórház és a területen az oktató védőnők körzetei.

A kórház vezetése kezdettől fogva támogatta és minden módon segítette a főiskolai oktatást. Sok megbeszélés és egyezkedés eredményeként sikerült Kaposvár és Szombathely védőnői szakán az azonos tanmenet, óraszám és vizsgarend kialakítása.

Végülis elérkezett a szeptember és az első évnnyitó, majd megkezdődött a főiskolai oktatás. Szegény akkori első-évesek! Rajtuk tanultunk oktatni és, meglepően jól túrték.

Beszámoló tagozatunk első Védőnő Napjáról

"Védőnő Napra" hívtuk 1994. május 18-án tagozatunk volt és jelenlegi hallgatóit. Nem titkolt szándékunk volt, hogy szeretnénk hagyományt teremteni ezzel a találkozóval, melyet minden évben ismételtelen megrendeznénk.

Egykori diákjaink örömmel válaszoltak meghívó-leveleinkre jelezve, hogy feltétlenül eljönnek.

A velük töltött nap délelőttjére szakmai programot szerveztünk. Ennek egyik kiemelkedő eseménye volt, hogy Horváth Mónika országos vezető védőnő is ellátogatott főiskolánkra.

A következő előadásokat hallgattuk meg közösen:

- A védőnői munka kezdetei Kaposváron

Előadó: dr. Király Istvánné városi vezető védőnő, Kaposvár.

- Egy gyakorló védőnő tapasztalatai

Előadó: Laposnyik Jánosné védőnő

ÁNTSZ Városi Intézete (Családvédelmi Szolgálat), Marcali.

- Számítógép alkalmazásának lehetőségei a védőnői munkában

Előadó: Kárpáti Csaba iskolai védőnő.

- A védőnők helyzete ma, s szerepük a jövőben

Előadó: Horváth Mónika országos vezető védőnő.

Minden előadás után kérdéseket tehetek fel a hallgatók és vitára, beszélgetésekre is lehetőség volt, mellyel éltek is a jelenlévők.

Legtöbb kérdést az országos vezető védőnőhöz intézték az ifjúsági védőnői hálózatról, a védőnői munka jövőjéről, a védőnő önálló munkájáról és a védőnő megváltozott helyzetéről az alapellátásban.

Az előadásokon és a beszélgetéseken tagozatunk első, második és harmadéves hallgatói is részt vettek, valamint Somogy megye vezető védőnője és a városi védőnők közül is néhányan.

Délben közösebéddel zárulta szakmai program. Délután iskolánk új diákklubjában kötetlen beszélgetésre került sor. Előkerültek a fényképek, egymásnak mesélték a szakmai élményeket, tapasztalatokat és azt, hogy mi történt velük a végzés óta. Többen elmondták, hogy jó volt visszajönni ide, örültek egymásnak és a programot is jónak ítélték.

Egyetlen egy dolgot hiányoltak, hogy volt tanáraik közül kevesen voltak jelen, akikkel pedig szívesen beszélgettek volna.

Mivel ez volt az első ilyen jellegű próbálkozásunk, a véleményt feltétlenül figyelembe vesszük és pótoljuk ezt a hiányosságot.

*dr. Biró Hunorné
főisk. tanársegéd*

Valóban számunkra oktatók számára az első év tanulói volt. A hallgatók kritikája, véleménye, ötletei sokat segítettek az oktatási stratégia és technika javításában.

Az után múltak az évek, a hallgatói létszám emelkedett és lassan kialakult az igazi "főiskolai" diákélet. Hála a hallgatók találékonyságának, ötleteinek, sohasem unatkoztunk.

A főiskolát befogadta a város és a megye. Ennek bizonyossága, hogy a végzős hallgatókat a megyei önkormányzat elnöke Somogy polgármestere fogadta.

Egy főiskola persze nemcsak attól jó, hogy az oktatás színvonala magas, hanem legalább ilyen fontos, hogy a hallgatók is jól érezzék magukat, sajátjuknak tekintsék az alma mater. Azt hiszem ez utóbbira legszebb bizonyíték a reprezentatív, kényelmes és kellemes klubhelyiség. Ennek berendezése, dekorációja a hallgatóság munkája. No és Garfildé. Milyennek látjuk, milyennek látja a szakvezető a főiskola jövőjét? Parkinson törvénye szerint egy intézmény addig van felszálló ágon, amíg képes az állandó megújulásra, fejlődésre. A fejlődés hivatalos bizonyítéka az 1993-ban indult diplomás ápoló képzés. Számomra az állandó megújulás jele, hogy nyáron ha bemegyek a főiskolára, törmelék és téglá halmokon kell átkelni, építőanyagokat kerülni, mert mindig történik valami átalakítás, mindig jobb, célszerűbb és kényelmesebb lesz az épület.

Mivel lehet befejezni a főiskoláról szóló teljesen szubjektív beszámolót?

Egyszerű: szeretem a főiskolát. Szeretem az első végzős évfolyamot, mert ők voltak az elsők. Szeretem a második végzős évfolyamot a csodálatos és kiapadhatatlan humoráért. És még nem tudom miért, de szeretni fogom a többi, majdan végző évfolyamot. Egyszóval a főiskola az életünk, az életem része lett.

*DR. Gyódy Gyula
főiskolai tanár
szakvezető*

A Soros Alapítvány programja Kaposváron

Az 1993/94-es tanév kezdetén pályázatot adtunk be a Soros Alapítvány által meghirdetett Egészségnevelési Programra. Jelentkezésünket elfogadták, és így 1994. júniusában négy napos felkészítő tréningen vehettünk részt a frissen végzett védőnő hallgatóinkkal együtt. A másodévesek közül is csatlakoztak hozzánk néhányan.

Tagozatunk biztosította a termeket, az oktatáshoz szükséges technikai eszközöket és a trénerok ellátását.

A tréning befejezésekor a felkészítők egy oktatási csomagot és a tanfolyam sikeres elvégzését igazoló oklevelet adtak át minden résztvevőnek.

Az oktatási csomag öt részből áll: Táplálkozás és az egészség; Dohányzás; Alkohol és más drogok; AIDS; A szexualitásról.

Mindegyik tanári kézikönyv önálló egységet alkot és számos óravázlatot és feladatot tartalmaz. Rugalmas keretet nyújt a 10-14 éves tanulók egészségneveléséhez, elsősorban a megelőzésre helyezi a hangsúlyt. Ötleteket ad a szülőkkal és a tágabb környezettel való együttműködéssel kapcsolatban is. Mindegyik rész tartalmaz egy előzetes és egy utólagos felmérő tesztet, melyek segítségével az oktató értékelheti a program hatékonyságát.

A védőnő iskolai egészségnevelési tevékenységét nagyban segíti, ha több módszert ismer, mert így kiválaszthatja azt, amelyik számára a legmegfelelőbb és amit a leghatékonyabban tud használni.

A Soros Alapítvány Egészségnevelési Programja is egy lehetőség, és komoly segítséget jelenthet az aktív egészségnevelési munkában.

*dr. Biró Hunorné
főiskolai tanársegéd*

A szexedukáció oktatásának lehetőségei a négyéves főiskolai védőnőképzésben

"A fiatalok magatartása, jelen egészségük, jövőbeni felnőttkori egészségük és majdani gyermekeik egészségének kulcsa"

Különösen igaz ez a megállapítás, ha a fiatalok szexuális életére gondolunk. A serdülőkorúak szexualitásának nem kívánatos következménye lehet, például: a terhesség megszakítás, a nemi betegségek, az AIDS stb.

A nemi nevelés hazánkban mindeddig nagyon esetleges és megoldatlan. Ha visszatekintünk az iskolai szexuális nevelésre, határhönek kell tekintenünk az 1973-ban megszületett Népesedéspolitikai Határozatot. A Minisztertanács döntése az állami oktatás minden szintjén kötelezővé tette a családi életre történő nevelést. A pedagógusok, iskolaorvosok és védőnők felkészítéséről azonban nem gondoskodtak kellőképpen. Bár számos munkájukat segítő írott anyag született, ezek elsősorban a hiányzó ismereteket kívánták pótolni, és kevés módszertani, gyakorlati segítséget nyújtottak.

Igy ismét aktuálissá vált a kérdés: Kinek a feladata a szexuális felvilágosítás és nevelés, ki mikor, kinek és hogyan végezze azt?

Mindenki, akinek köze van a neveléshez, a szülők, a pedagógusok, iskolaorvosok és védőnők felelőssége átsegíteni a serdülőket ezen a nagyon nehéz életszakaszon, nyíltan beszélve erről a tematikusról, és ma még sokak által "kényesnek" tartott témáról.

A felkészültség oldaláról nézve a dolgot a Nemzeti Alaptanterv lehetőséget ad az iskolai egészségügyi oktatás ismételt bevezetésére. A tanárképző főiskola, egyetemen feladata, hogy a pedagógusokat erre felkészítse. Emellett azonban továbbra sem lesz elhanyagolható a védőnő – különösen az iskolai és ifjúsági védőnő – egészségnevelő szerepe, melyet részben tantárgyba integráltan, részben önálló tanfolyamok szervezésével, előadások, megbeszélések, szülői értekezletek tartásával, kiscsoportos és egyéni tanácsadással tud érvényre juttatni.

Az 1993/94-es tanévtől az egészségügyi főiskolák védőnő szakán a képzés 4 évre emelkedett. Új tantárgyak léptek be, mint pl. kommunikáció, pedagógia, egészségpedagógia, szociológia mellett családpszichológia, az eddig is oktatott pszichológia pedig jóval magasabb óraszámban realizálódik ma. Az egészségnevelés tantárgy keretein belül – tudva, hogy a szexuális nevelés csak a személyiségnevelés részeként képzelhető el – megalapozottabb elméleti és főként gyakorlati szexedukációs képzés elindítását teszi lehetővé, melynek alapelvei a következők lehetnek:

– A nemi nevelést kisgyermekkoról kezdve, folyamatosan kell végezni, az életkori és az egyéni sajátosságok figyelembe vételével.

– Az ismeretek közlésével együtt, de korszerűbb módszerekkel törekedni kell a jellemnevelésre, az önismeret fejlesztésére, a helyes attitűd kialakítására.

– A nemi nevelés csak akkor lehet hatékony, ha kölcsönös bizalom és őszinteség alapján történik.

– Tudományos megalapozottsággal, előítéletektől mentesen – nem "virágnyelven" vagy orvosi műszavakkal – kell a nemi problémákról beszélni.

– A kongruencia nagyon fontos. Minden fűradkozás hibával, ha nincs mögötte a nevelő személyes példája és meggyőződése.

– A szexuális nevelésben fontos a szülők és pedagógusok bevonása, hozzáállásuk tisztázása.

– Hangsúlyozni kell a fiataloknak önmagukkal, partnerükkel szembeni felelősségét, ennek előnyét, felelőtlenségük hátrányos következményét.

Ezekre az alapelvekre épülő munka akkor lesz eredményes, ha:

1. megfelelő mennyiségű és minőségű információt tudunk átadni.

2. a fiatalok kellő önismerettel, önbecsüléssel rendelkeznek.

3. döntéshozásra képessé tudjuk tenni őket, hogy ismeretük birtokában felelősséggel tudjanak választani abban a nagyon lényeges kérdésben, hogy elkezdjük-e vagy sem a szexuális életüket és ha elkezdik, mikor, kivel, hogyan és úgy, hogy az a legkisebb rizikóval járjon.

Ezért fontos, hogy a foglalkozásokat vezető védőnő ne csak előadásokat tartson, hanem arra törekedjen, hogy a gyakorlatokon a diákok aktívan vegyenek részt a megbeszéléseken, önmagukat tudják kifejezni, önismeretük, önfeltárási képességük, öntudatuk fejlődjön.

E cél elérésének érdekében kidolgozott interaktív módszer alapján készülték óratervek az általános iskola 7. és 8. osztálya, valamint a középiskola 1-3. osztálya számára.

A módszer oktatását és gyakorlati kipróbálását az 1993/94-es tanév első félévében a végzős harmadéves védőnő hallgatók vállalták. Egy kaposvári középiskolai kollégiumban 40 foglalkozást, megbeszélést tartottak közel 200, 14-18 éves korú középiskolás diák aktív részvételével. A fogadtatás és az elismerés – a kollégium részéről – nem maradt el, igényüket az ilyen jellegű találkozásokra a jövőben is fenntartják.

Gondolatainkat összegezve elmondhatjuk, a 4 éves védőnő képzésben lehetőség nyílik az egészségnevelés tartalmának és módszerének megváltoztatására, egy új interaktív, az elméletet és gyakorlatot jól ötvöző és az egészségnevelés minden területén remélhetően hatékonyabban működő módszer alkalmazására.

dr. Bíró Hunor
főiskolai tanársegéd

"Átalakulás – kihívás – valóság"

1994. március 28-29-én a Magyar Védőnők Egyesülete és a "Pápai Páriz" Egészségnevelési Országos Egyesület "Átalakulás – Kihívás – Valóság" címmel konferenciát rendezett a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Szegedi Főiskolai Karán. Meghívóit kaptak az egészségügyi főiskolák védőnő szakán dolgozó oktatók, a hallgatók, valamint a gyakorló védőnők az ország egész területéről.

A program március 27-én kezdődött a főiskolai védőnő hallgatók találkozóival (Szombathely, Kaposvár, Miskolc, Nyíregyháza, Budapest, Szeged). A kaposvári tagozatot hat fős hallgatói csoport képviselte.

Rövid ismerkedés után került sor az ifjúsági egészségvédelmi vetélkedőre. A csapatok jó hangulathat,

játékos formában mérték össze erejüket, nem csak szakmai tudásban, hanem ügyességben, talpraesettségekben, vidámságban. Ez alkalmat adott a megismerkedésre, kapcsolatteremtésre. A nap városnézéssel és szabad programmal zárult.

Március 28-án a plenáris ülést követően délután két szekcióban folytatódott a munka. Az 1. számú szekcióban "A védőnői munka reformtörekvései" címmel folyt a vita és a gondolatok, ötletek eséréje. Bemutakoztak a védőnői módszertant tanító oktatók a 4 éves képzés új tematikájával.

A 2. számú szekcióban "A család és az iskola kihívásai az egészségnevelésben" címmel szerveztek vitát a rendezők.

Itt mutatkozott be a:

– Fodor József Iskolaegészségügyi Társaság

– "Józan Élet" Egészség- és Családvédő Országos Szövetség

– Magyar Védőnők Egyesülete

– Magyar Vöröskereszt Ifjúsági Igazgatósága

– "Pápai Páriz" Egészségnevelési Országos Egyesület

A szervezetek képviselőihez kérdéseket tehettek fel és

javaslatokat adhattak az együttműködésre. Élénk vita alakult ki az iskolai egészségneveléssel és a védőnő szerepével kapcsolatban. Hallgatónk is aktívan részt vettek a szekció munkájában.

Március 29-én délelőtt előadásokkal folytatódott a konferencia.

Visszatekintve a három napra, megállapítottuk, hogy a rendezők "nagy fába vágják a fejszéjüket", amikor a konferencia megrendezését elhatározták. Valószínű, hogy ők sem számítottak ekkora érdeklődésre – több mint ezer résztvevő érkezett az ország szinte minden pontjáról. A nagyszámú hallgatóság miatt adódtak szervezési problémák. Talán ezzel magyarázható, hogy a szekcióülések zárásaként megígért védőnői állásfoglalás kialakítása elmaradt.

Ennek ellenére három hasznos és kellemes napot töltöttünk Szegeden a hallgatónkkal együtt. Jó lenne ebből hagyományt teremteni.

*dr. Biró Hunorné
főiskolai tanársegéd*

Felnőttek az iskolapadban

Az 1993/94-es tanévben egyszeri alkalommal lehetőség nyílt arra, hogy középfokú végzettséggel rendelkező védőnők főiskolai végzettséget szerezzenek.

A hírre mindazok a védőnők megmozdultak, akik korábban különböző okok miatt nem szereztek felsőfokú végzettséget, de most indíttatást éreztek.

Tagozatunkra eredményes vizsga után 28 hallgató nyert felvételt. A program összeállításánál, a konzultációk idejének megválasztásánál, a gyakorlatok megszervezésénél figyelembe kellett venni, hogy védőnő hallgatónknak napi munkájukat is el kell végezniük, ezért hétvégéken vállalták tagozatuk oktatói a konzultációk megtartását.

Hallgatónk nagy lelkesedéssel, de egyúttal tele szorongással és félelemmel kezdték tanulmányaikat. Nem egyszerű dolog felnőtt fejfel, napi munka és a család ellátása után leülni a könyv mellé, felfrissíteni a korábban tanultakat, befogadni az újdonságokat.

Nem csoda hát, hogy az első év végére 19 hallgatónk maradt. Hét hallgató családi és egyéb okok miatt maradt ki. Két hallgató sikertelen vizsga miatt hagyta abba tanulmányait. Legproblematisabb a gyakorlati foglalkozásokkal kapcsolatos várakozás volt, mert a tapasztalt, rutinos, több éve, esetleg évtizede dolgozó védőnő hallgatónk nehezen fogadták el, hogy újdonságokat láthatnak, tanulhatnak a gyakorló területeken, hiszen mint mondták "ebben élnek". Az irányított megfigyelés és gyakorlat mégis eredményes volt, a visszajelzések igazolták, hogy lehetett újat tanulni, látni a csecsemőotthonokban, a családsegítő központokban, az újszülött osztályokon, a GYIVI-ben és másutt, ahol a gyakorlatok zajlottak. A Rooming-in rendszer megismerése pedig azonnali konkrét feladatokat is adott.

Ebben az évben már biztosan könnyebb lesz, hiszen már kialakult az oktatás és képzés bizonyos harmóniája. Reméljük, jövőre átveheti 19 hallgatónk a főiskolai oklevelet az eredményes munka bizonyítékát.

*Lukácsné Sebestyén Katalin
főiskolai tanársegéd*

Merre halad az ápolóképzés?

A gazdasági és társadalmi változás az egészségügyi ellátás rendszerének változását is magával hozta. A több szinten folyó egészségügyi ellátás ma egyre inkább a kétpólusú ellátás irányában változik. Ezt megköveteli a lakosság egészségi állapota, de a gazdaságos gyógyítás egyre sürgetőbb igénye is. Az átalakulás egyik fő feladata, az ápolás színvonalának emelése.

A helyzetet értékelő egyik dokumentumban olvasható: "Döntés született arról is, hogy az Európa Tanács normáinak megfelelő ápolóképzési rendszer épüljön ki. Ennek lényege, hogy az ápolószemélyzet egyik részének képzése az erettségit követően szakiskolákban, másik részének oktatása az egyetemekhez kapcsolt főiskolákon történjék. A két képzési forma közötti átjárhatóság biztosítva lesz."

Felvetődik a kérdés, vajon eddig miben tértünk el az Európa Tanács normáitól?

Doris M. Modly professzor a Project Hope nemzetközi segítőszervezet szakértője a magyar viszonyok tanulmányozása során így fogalmazta meg: "Magyarországon az ápolószemélyzetet elsősorban az orvosi munka segítésére, annak asszisztálására, az orvos által elrendelt tevékenységek elvégzésére alkalmazzák, használják és erre is képezik ki. Ezt visszatükrözik az érvényben lévő tantervek, tankönyvek és maga az ápolás gyakorlata is.

Ezzel szemben a társadalom részéről – beleértve az orvosokat, politikusokat – az ápolásra vonatkozóan elégedetlenséggel találkoztam. E mögött két lényeges, de szinte egymásból eredő ok húzódik meg, az egyik az, hogy az ápolás nem eredeti rendeltetését teljesíti, a másik pedig az, hogy Magyarországon az ápolást még hivatásaként nem fogadják el. A »hivatások« egyik fő jellemzője ugyanis az, hogy – tudományra alapozottan – saját maguk határozzák meg működési körüket és a hivatás gyakorlásához szükséges képzést."

Mindezek alapján a képzés és továbbképzés rendszerét át kellett alakítani. Az 1990-ben megkezdett munkát 4 fontos kérdés köré lehet csoportosítani:

- A képzésfilozófiájának megfogalmazása, mely megfelel a WHO "Egészséget mindenkinél 2000-re" c. programjának. Ez pedig azt jelenti, hogy az egészségügyi szakemberképzésnek hatékonyan hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az egészség mindenki számára elérhető legyen, hogy az egészségügyi szakemberek hatékony segíthi legyenek ennek.

- Az Európa Tanács ajánlásainak figyelembevétele.

- Új képzési struktúra megteremtése a kétpólusú ellátáshoz igazodva, sokkal nagyobb hangsúlyt helyezve a házi betegápolásra és a közösségi gondozásra.

- Új tananyagtartalom kialakítása, illetve beépítése a képzésbe, mely az egészséget, a környezetet, a prevenciót, a személyiség központi és holisztikus szemléletet, mint értéket preferálja.

Az átalakítás első lépése az Európa Tanács ajánlásának szellemében a képzés megkezdésének megfelelő életkorhoz igazítása. Európa egyetlen országában sem kezdődik el egészségügyi szakemberek képzése 14 éves korban. Feltétel tehát a legalább 18 év körüli életkor és a középfokú végzettség, vagyis az érettségit követő képzés. Ez az életkor mindenképpen megfontoltabb pályaválasztást tesz lehetővé és bizonyos alapképzettség feltételévé.

A második feltétel, hogy a képzés óraszámát minimum 4600 órában, illetve 3 év időtartamban, s az elméleti és gyakorlati órákat 50-50%-os arányban határozta meg. A 2000 óras szakközépiskolai képzés az európai normák segédápolói szintjének felel meg.

Az 1994-es évben a 3 éves képzés curriculumja - a szakmai követelményrendszerrel, a kimoneti szabályozással, a vizsgarenddel együtt - elkészült, jelenleg folyik a bírálata. Két évvel előbb a felsőfokú képzés feltételeinek és követelményrendszerének kidolgozása is megtörtént, a képzés elindult. A főiskolai képzés 4 éves időtartamú, s az előbbi képzési forma gyakorlati ismeretein túl képessé teszi hallgatóit arra, hogy

- széleskörű kapcsolatokat teremtsen,

- minden ápolási helyzetben elméleti tudása, megfigyelési és gyakorlati tapasztalatai alapján önálló döntéseket hozzon,

- felelősséggel dolgozzon az ápolási folyamat során intra-, extra- és multidiszciplináris csapatokban,

- felismerje azokat az ápolási problémákat, melyek további vizsgálatra, kutatásra szorú'nak, s merje és tudja is ezek elvégzését vállalni,

- képes legyen folyamatos ismeretszerzésre, az ismeretek továbbadására, mások szakmai fejlesztésére,

- képes legyen csoportok, csapatok munkájának megszervezésére, irányítására,

- képes legyen idegen nyelvű szakmai ismeretek szerzésére.

A 3 éves érettségire épülő alapképzés és a főiskolai képzés között az úgynevezett hid-program - melynek feltételei most vannak kialakulóban - széleskörű átjárhatóságot biztosít majd mindkét irányban.

Az egészségügyi szakmai oktatásnak - függetlenül annak szintjétől - több szempontot kell a jövőben kielégítenie.

1. Az egyén szempontjait, vagyis a tanuló, a majdani szakember szempontjait. Eszerint az oktatás adjon:

- releváns, megalapozott, biztos tudást,

- biztosítsa az egyéni karrier lehetőségét,

- segítse a személyiség fejlesztését, ezért kerülnek a tematikába korábban alig oktatott tárgyak:

- önismeret

- ápoláslelektan

- szakmai kommunikáció

- csoportdinamika stb.

2. A társadalom elvárásait, az oktatással szemben

- a személyközpontúság - nem a betegséget, hanem az egyént, annak segítségét tekinti a célnak, ezen túl a család és a közösség bevonását az egyén egészségének védelmébe.

Ehhez a közösségi munkában jártas ápolók kelljenek:

- a prevenció szemlélet - amely nem elsődlegesen gyógyítás, hanem megelőzés centrikus,

- holisztikus szemlélet, vagyis nem az egyes szervek betegségeivel foglalkozik, hanem az emberrel és környezetével együtt,

- feladatorientált rutin ellátás helyett az ápolási folyamat gyakorlati alkalmazására alapozott munkavégzésre készít fel, s az így képzett ápolók képesek a gondjaikra bízott személyek szomatikus pszichés és szociális szükségleteinek felmérésére, az ápolás-gondozás megtervezésére, végrehajtására, értékelésére és dokumentálására, s mindezek alapján az ápoláskutatásban való részvételre.

3. Kijelölje a program a nemzetközi összehasonlítást - ezt az európai standardokhoz igazodás segíti.

Mindezzel egyidőben a szakképzés átalakítása is elkezdődött, s legfrissebb eredményeit és az új szabályozást a Művelődési Minisztérium 7. 8. 9. 10/1993. sz. rendeletei rögzítik. A 7/1993. (XII. 30.) Művelődési Minisztériumi rendelet az Országos Képzési Jegyzéket tartalmazza, mely több mint 50 egészségügyi szakképesítést jegyez, ezek közül 22-öt iskolarendszerű oktatásban lehet elsajátítani, főleg középiskolai végzettségre alapozva. A képzést szakiskolák, szakközépiskolák, munkaerő-fejlesztő központok, esetleg más intézmények végezhetik a rendeletben leírt feltételek megléte esetén.

Arra a kérdésre, mennyire haladt az oktatási program abban az irányban, hogy az ápolás hivatássá váljon, vizsgáljunk meg, néhány kérdést, ami a hivatást meghatározza?

A hivatás

- a társadalom által elfogadott foglalkozás,

- saját képzési rendszere van, ez most van kialakulóban,

- saját etikai normákkal rendelkezik (íratlan és írott)

- előbbieket mindig is voltak, utóbbiakról egyre többet olvashatunk,

- saját szakmai szervezete van, ezt a Magyar Ápolási Egyesület testesíti meg,

- jogi szabályozása van (regisztráció) - most szerveződik ennek rendszere (képzettség, munka, életút regisztráció)

- önszabályozás,

- önellenőrzés,

- önfelügyelet.

A kérdésekre adott pozitív válaszok egyértelműen azt támasztják alá, hogy a hivatássá válás legjobb útján indultunk el, s a kifejlesztett curriculumok felkészítik az ápolót az ápolói hivatás gyakorlására, ami már nem utasítások egyszerű kivitelezése, hanem tudományos ismereteken alapuló döntések eredményeként elvégzett események sorozata.

Dr. Újsághy Erzsébet
tagozatigazgató

Az első év gyakorlati oktatásának tapasztalatai

Mint minden oktatási intézmény, úgy mi is a tanév elteltével értékeljük a hallgatók munkáját, teljesítményét az elért eredményeket az esetleges hiányosságokat. Ez lehetőséget adott arra, hogy a saját munkánk is visszatükröződjék, és megállapítsuk, hogy jól dolgoztunk-e, min kell esetleg változtatni a jövőben.

A társadalom joggal várja el, hogy az ápolók, szakmailag jól felkészültek legyenek. Így tehát nem kis feladat hárult az oktatókra. Az első évben összesen 60 elméleti órában tanulják a hallgatók az ápolás általános elveit.

Ehhez kapcsolódik a gyakorlati oktatás, melynek szintje mindkét félévben a demonstrációs terem (kisebb óraszámúban). Itt ismerkednek meg az ápolás eszközeivel, a betegellátás alapjaival.

Központi kérdéssé vált az ápolási folyamat feldolgozása a humánus, betegcentrikus minőségű ápolás érdekében. Tehát az ápolási mozzanatok tanítása, gyakoroltatása nem történhet mechanikusan, hanem csakis az ápolási folyamat tükrében a hallgató önállóságát, problémamegoldó képességét fejlesztve. A gyakorlás a tanulási folyamatban mint módszer szerepel, melynek a lényege valamely megértett ismeret ismételt felhasználása, alkalmazása, a gyakorlati feladatmegoldásokban való aktualizálása.

A gyakorlás alapvető felvétele a tudatosság, az ismeretek megfelelő szintű megértése, ezáltal a gyakorlás fejlesztő hatékonyságának biztosítása.

Mint módszerrel szemben fontos követelmény a megerősítés, a gyakorlások különböző változatossága.

Ezt biztosítja a kórházi gyakorlóterület, ahol a hallgatók kisebb csoportokban szétosztva töltötték az összefüggő gyakorlatukat.

Mivel minden beteg más és más, az individualizált ismeretalkalmazás során megmutatkozik az, hogy a hallgatók rendelkeznek-e elég szakmai ismerettel, és azokat tudják-e aktualizálni, és viszonylag zökkenőmentesen beilleszkednek-e egy osztály munkájába.

A hallgatók helyzetét megkönnyítette az, hogy a kórházi osztályok jól felkészülve – mind tárgyi, mind pedig személyi feltételek tekintetében – meleg szeretettel várták őket.

Azok a hallgatók, akik gimnáziumból jöttek a főiskolára feltek attól, hogy nem tudnak megfelelni az elvárásoknak, bizonytalanok voltak, nem tudták átlátni az osztályos munkát, hiszen még nem volt ilyen irányú tapasztalatuk.

A "bejárás" azonban gördülékenyen ment, az osztály

dolgozóinak segítőkészsége, folyamatos magyarázata, irányítása feloldotta a félszességet (feszültséget). A volt egészségügyi szakközépiskolások ügyesen, bátran, jól felkészülten dolgoztak. Tapasztalható volt az is, hogy a hallgatók egymásnak sokat segítettek. A gyakorlat minden percét kihasználták, ha konkrét feladatuk nem volt, a betegekkel kommunikáltak.

Legtöbbjük rendelkezik megfelelő érzelmi töltéssel, amellyel feladatuk végzése során a betegekhez tudnak fordulni.

A személyközpontú ápolás megvalósításában sokat segít az ápolási dokumentáció, mely által mérhetővé válnak az ápolási munka mennyiségi és minőségi komponensei.

Úgy láttuk, hogy a dokumentálást még gyakoroltatni kell a hallgatókkal. Az idő rövidsége miatt (egy hét) nem volt arra lehetőség, hogy a beteget a felvételtől a hazabocsátásig végigkísérjék és mindent szükség szerint dokumentáljanak.

Valószínűleg a következő szemeszterek végén zajló gyakorlatok (8 hét) biztosítják majd ennek a feltételeit is.

Az osztályos munkán kívül lehetőséget biztosítottunk a hallgatóknak arra, hogy az intézményekbe is ellátogassanak, amelyek a tananyaggal kapcsolatosak (pl. sterilizáló, vértranszfúziós állomás, stb.). A félévi és év végi vizsgákon minden hallgató megfelelt az alapvető követelményeknek, így vélhető, hogy az idei tanév gyakorlatához már sokkal magabiztosabban állnak hozzá.

Bogdán Lászlóné
főiskolai tanárségéd

Az egészségügyi főiskolai hallgatók gyakorlati oktatásának megszervezése a Kaposi Mór Megyei Kórházban

Az orvostudomány fejlődése, szubspecializálódása mellett az egészségügyi szakdolgozói képzés változtatására ösztönző hatással volt az ápolásban meglévő belső igény, hogy a betegápolásban, gyógyításban magasan képzett, kvalifikált főiskolai végzettségű szakemberek is dolgozzanak a gyógyító team egyenrangú tagjaként. Kórházunk az egészségügyi

szakiskola, szakközépiskola hallgatóinak és orvosoknak gyakorló oktató kórháza már az 1960-as évek óta. A POTE Egészségügyi Főiskolán beindult védőnő és diplomás ápoló képzés gyakorlatának megszervezése kihívást jelentett kórházunk vezetése és valamennyi dolgozója számára.

Alapvető célunk volt: felkészíteni a "Kiemelt Gyakorlati

Egységeket" a főiskolai hallgatókkal való eredményes együttműködésre, elméleti ismereteik gyakorlati alkalmazásának megszervezésére.

Ennek érdekében stratégiánkat az alábbiakban fogalmaztuk meg:

- a főiskolai védőnői és ápolói képzés céljának, jelentőségének, a struktúrában elfoglalt helyük és szerepük megismertetése és elfogadtatása a kórház valamennyi dolgozójával.

A gyakorlati területek kiválasztási kritériumainak meghatározása:

- példamutató legyen az ápolási munka,
- közös nyelvet beszélő, összehangolt munkát végző team dolgozzon,

- magas szintű elméleti tudással, jártassággal rendelkezzenek.

- kiegyensúlyozott munkahelyi légkör legyen, valamint
- szervezett működési rend,

- nyitottság a változásokra, fejlődésre,
- szemléleti, személyi, tárgyi feltételek biztosítottak,

- ápolási folyamatnak megfelelő ápolás és dokumentáció.

Törekedtünk segítőkészségen, együttműködésen alapuló kapcsolat kialakítására a főiskola és a kórház vezetői, tanárai, oktatói és a gyakorlati területek dolgozói között.

Személyi feltételek megteremtése okozta a legnagyobb nehézséget, ez egy hosszabb folyamat eredményeként valósulhat csak meg.

Egészségügyi főiskolán végzett, oktatói gyakorlattal rendelkező intézeti koordinátort neveztünk ki a kapcsolattartásra és a gyakorlatok megszervezésére, ellenőrzésére, értékelésére.

A gyakorlatvezetők kiválasztásakor döntő szempont volt, hogy a hallgatókkal jól felkészült, oktatásra alkalmas munkatársaink foglalkozzanak.

A mennyiségi ápolónői létszám biztosítása mellett a munkaerő kiválasztásával és állandó képzéssel, továbbképzéssel megteremtjük a feltételét a minőségi ápolásnak.

A tankórtermi rendszernek megfelelő ápolási-oktatási korszerű eszközök beszerzése folyamatos.

A minőségi ápoláshoz, mely a gyakorlati oktatás egyik alapkövetelménye, ápolási standardokat, módszereket dolgoztunk ki.

A betegközpontú individuális ápolás sürgetővé tette az ápolási folyamatnak megfelelő ápolási szemlélet kialakítását, dokumentáció elkészítését, melynek gyakorlati alkalmazása folyik.

Úgy éreztük, hogy elsősorban a hallgatókkal foglalkozó gyakorlatvezetők kommunikációs képességét kell fejlesztenünk.

Folyamatosan értékeljük a gyakorlatok tapasztalatait, melyben nagy segítséget jelent maguknak a hallgatóknak a véleménye is. Ezek alapján tovább szeretnénk javítani a gyakorlati oktatás körülményeit és feltételeit, kapcsolatunkat a hallgatókkal.

Kórházunk érdeke is az, hogy a magasan képzett diplomás szakdolgozók ne csak a gyakorlat ideje alatt, hanem végzés után is munkatársaink legyenek és a struktúrában elfoglalt helyük alapján is segítsék a minőségi ápolást, a kórház imázsának növelését annak érdekében, hogy betegeink és hozzátartozóik elégedettek legyenek az ápolással.

*Simoncsics Dezsőné
ápolási igazgató
Kaposi Mór Megyei Kórház*

Diplomás ápolók gyakorlata a II. sz. belgyógyászatban

Nálunk is megjelentek az első "fecskek"

A Kaposi Mór Megyei Kórház régi épületszárnyában lévő II. sz. belgyógyászat, valamint az Egészségügyi Főiskola első évfolyamos hallgatóinak életében fontos esemény, amikor elkezdődik a szakmai gyakorlat.

Az 1993-94-es tanévben nem csupán a tanulók, hanem a felújításra szoruló osztály dolgozói is várakozással, némi izgalommal és szeretettel várták a gyakornokokat.

Ezt az osztályt már az egészségügyi szakiskola, az egészségügyi szakközépiskola diákjai rendszeresen évről-évre szorgalmasan látogatják, hogy gyakorlati ismereteket szerezzenek.

Fontos mérföldke az osztály életében, ha felsőoktatási intézmény is bizalommal engedi hallgatóit osztályunkra.

Azt a megtisztelő feladatot kaptam, hogy mint ezen osztály osztályvezető főnövere személyesen legyek velük, mint gyakorlati oktatásvezető.

Egy héten keresztül a főiskola által előírt gyakorlati feladatokat tanultuk. Délelőtti műszakba jártak a hallgatók és minden reggel közösen áttekintettük és megbeszéltük a napi teendőket. Az osztályon kijelölt tankórteremben folyt a munka, betegenként, az egyéni szükségleteknek megfelelően, ápolási dokumentáció bevezetésével.

Az alapápolási műveletekkel kezdünk, és az oktatási idő végére már eljutottunk a mindennapos beavatkozásokig, pl.: injectio, infusio előkészítése.

Nagy érdeklődéssel, odafigyeléssel és szeretettel foglalkoztak a betegekkel, akik mára második napon nagyon várták vissza őket.

Tananyagon kívül megismerkedhettek osztályunk búszkeségével is, az endoszkópos csodálatos világával és lehetőségeivel.

Úgy éreztük, hogy sikerült bemutatnom az ápolási munka szépségét is, de ugyanakkor láttuk, hogy milyen nehéz és egész embert kívánó feladatok vannak nap mint nap. Segítség volt az, hogy elméleti tudásuk már elegendő volt a gyakorlati feladatok elvégzéséhez.

Nagyon sok kérdés gyűlt össze egy nap folyamán, amit részben munka közben, részben délután a második közös megbeszélésen mondtak el. Mindig örömmel fogadtam az érdeklődést.

Az osztály kollektívája hamar befogadta őket és nekem is az volt a tapasztalatom, hogy rossz körülmények között dolgozó osztályon voltak ugyan, ahol nehezebb mindent elvégezni, de az a jó kapcsolat és légkör, ami kialakult közöttünk és az a tudás, amit megszereztek, kárpótlás volt számukra.

Minden tőlünk telhető feltételt igyekeztünk biztosítani és megismertetni egy osztály mindennapi életét.

A gyakorlat végén fontosnak tartottam, hogy ne csupán én írjak véleményt az ő munkájukról, hanem kértem, hogy ők is őszintén írják le észrevételeiket osztályunkról az erre a célra létesített naplóba.

Sokat tanultunk együtt és öröm volt számomra, hogy a második évben is szeretnének ide visszatérni a mi közösségünkbe, hiszen elkezdjük építeni a "fecskefészket", ami most üresen visszavárja "tudásra éhes" lakóit, a főiskola hallgatóit.

*Dr. Kocsó Józsefné
osztályvezető főnövér
II. sz. belgyógyászat*

A Magyar Táplálkozástudományi Társaság XX. Vándorgyűlése

Kaposváron 1994. augusztus 25-27. között rendezte meg a Magyar Táplálkozástudományi Társaság a POTE Egészségügyi Főiskolai Kar Kaposvári Tagozata és a Somogy Megyei ANTSZ közös rendezésében XX. Vándorgyűlést. A tudományos ülés fő témája "A táplálkozás tanítása

MAGYAR TÁPLÁLKOZÁSTUDOMÁNYI TÁRSASÁG HUNGARIAN SOCIETY OF NUTRITION

Elnöki/István: Prof. Dr. György Gy. B. B.
Cím: 7600 Kaposvár, Szent István Utca 14/A
Postai cím: 7600 Kaposvár, Szent István Utca 14/A
Telefon: 06-81 314 400; Telefax: 06-81 314 401

Feladat/Secretary: Prof. Dr. Márta B. B.
Cím: 7600 Kaposvár, Szent István Utca 14/A
Postai cím: 7600 Kaposvár, Szent István Utca 14/A
Telefon: 06-81 314 401; Telefax: 06-81 314 401

Reg. 1954. o. B. 11.

Dr. Újsághy Erzsébet
igazgató
Kaposvári Szent István U. 14/A
Egészségügyi Főiskola

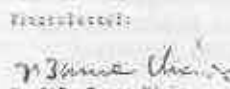
Vezető Igazgató

A Magyar Táplálkozástudományi Társaság 1994. augusztus 25-27. között Kaposváron tartotta XX. Vándorgyűlést.

A társaság vezetősége nevében megköszönjük az érkező és munkásságának a Vándorgyűlés szervezésében és lebonyolításában nyújtott segítségét.

Köszönetet mondunk az érkező és munkásságának, akik a rendezési munkában részt vettek.

Prof. Dr. György Gy. B. B.
Elnök

Prof. Dr. Márta B. B.
Főtitkár

az egészségügyi képzésben" címmel fogalmazódott meg. A megnyitót követte a Tarján Róbert, Tangi Ferenc és Sós József emlékkérmek átadása. Ezután emlékelőadások hangzottak el, amelyek a dietetikus képzés, illetve a

táplálkozástudomány néhány kiemelt problémájával foglalkoztak. A fő témának megfelelően az egészségügyi szakemberképzés különböző szintjeiről előadások szerepeltek, amelyek azt elemezték, hogy az oktatás egészében milyen súllyal van jelen a táplálkozás tanítása.

Előadók voltak a POTE Egészségügyi Főiskola valamennyi tagozatának tanárai és oktatói is:

– Dr. Buda József

Szemelvények a dietetika történetéből

– Dr. Újsághy Erzsébet, Dr. Cholnoky Péter

Táplálkozás tanítása a védőnői képzésben

– Dr. Figler Mária, Dr. Mózsik Gyula, Dr. Nagy Lajos

Dietetikus- és orvostanhallgatók táplálkozási ismereteinek összehasonlító vizsgálata

– Dr. Takács Magdolna

Táplálkozástudomány és a szociális munka

A vitát követően az ülés elnöke összefoglalójában megállapította, hogy a táplálkozás tanításának egyre nagyobb jelentősége van az egészségügyi szakemberképzésben, mert a dietetikai ismeretek egyelőre elmaradnak a kívánatostól. Szükséges a jövő szakembereinek felkészítése részben a helytelen táplálkozási szokások elterjedése, illetve azok megváltoztatása, részben pedig a sajtóban megjelenő szélsőséges elveket is tartalmazó könyvekkel kritikai értékelése érdekében.

Az ülés további részében elhangzó csecsemő- és gyermektáplálással foglalkozó előadások újszerűségükkel rendkívüli érdeklődést váltottak ki a hallgatóság körében. Újra megerősödött bennünk az a gondolat, hogy a védőnői képzésben igen fontos a táplálkozás tanítása. Ez rendkívül nagy felkészültséget, tájékozottságot igényel tőlük, s természetesen óriási felelősséget azoktól az oktatóktól, akik a főiskolai hallgatókat felkészítik majdani hivatásuk gyakorlására.

A védőnői munkájuk során a családokkal a legfogékonyabb időszakban, a gyermek születését megelőző és azt követő időszakban építik ki kapcsolataikat. A módszerek helyes megválasztása, a munka tartalma hosszú időre meghatározhatja a család egészség-magatartását, az anyákra gyakorolt hatáson keresztül.

"A minőség az ápolásban elért siker foka" A Szakdolgozók VII. Kongresszusáról

A Kaposi Mór Megyei Kórház érte az a megtiszteltetés, hogy 1994-ben megrendezze az Egészségügyi Szakdolgozók VII. Kongresszusát.

Komoly kihívást jelentett, hogy olyan témakörökre írjunk ki pályázatot, melyek a szakmai fejlődést segítik, továbbképzésre legjobban megfelelnek, valamint úgy szervezzük, hogy színvonalas kikapcsolódást is nyújtsunk.

Jelmondatunk: "A minőség az ápolásban elért siker foka", meghatározó volt az egész kongresszus szellemére.

Lehetőséget teremtettünk arra, hogy az egészségügyi ellátás minden területéről irhassanak pályamunkát, a kórházak, klinikák, egyetemek, az alapellátás, a szociális

intézmények szakdolgozói valamint az őket képző iskolák hallgatói és tanárai is. A 331 beérkezett pályamunka (476 szerzőtől) igazolta a pályázati témaválasztás fontosságát. Ennek keretében 18 oktató tanár és 18 hallgató – 3 főiskola – vetette papírra gondolatait, tapasztalatait, javaslatait "A szakmai tudás a minőségi ápolás alapja" témakörben.

Emellett célirányos ápolási programokról, az ápolás minőségbiztosításáról, az ápolói felelősségről, az etikus magatartásról – kiemelten a haldoklónak és családnak nyújtott segítségnyújtásról –, az egészségügyi dolgozók pszichés veszélyeztetettségéről, a szociális ápolás gondjairól, a műtőnői, szülésznői, védőnői munka eredményeiről, a

családorvoslás keretein belüli ápolási munkáról sok értékes előadás hangzott el. Megismerkedhettünk új diagnosztikus és terápiás módszerekkel, értékesek voltak a költség-elemzésre vonatkozó gondolatok is.

A szervezők legnagyobb öröme óriási volt az érdeklődés, az 1250 regisztrált jelentkező mellett napi vendégeinkkel együtt 1500-1600 résztvevője volt a kongresszusnak. A tudományos előadások mellett 28 cég kiállításának köszönhetően megtekinthettük az ápolás, gondozás korszerű eszközeinek széles kínálatát.

Városnézés, lovasprogram, kórházlátogatás, kerekasztal beszélgetések, baráti kapcsolatok kialakulását, erősítését is segítették.

A sok értékes pályamunka indikálta, hogy a hagyományoktól eltérően ne csak 1-5-ig helyezési díjakat adjanak ki, hanem 26 kiemelkedő pályamunkát ismerjünk el, jelentős anyagi és tárgyi jutalommal is. Ezt lehetővé tették a szervezők az Ápolási Egyesület, a Somogy Megyei Önkormányzatelnöke, Kaposvárpolgármestere és az Ápolás-igazgatók Egyesületének felajánlása.

Próbálkozás volt a hallgatóság véleményének közvetlen megismerését szolgáló közönségsvárat. Ennek alapján 5

szakdolgozó részesült elismerésben, köztük a POTE Egészségügyi Főiskola hallgatója Pécsi Diána. A szervezők munkáját külön díjjal ismerte el az Ápolás-igazgatók Egyesülete.

Ismételten bebizonyosodott, hogy a szakdolgozók egy széles rétege aktív részese az egészségügy fejlődésének, hivatástudattal segíti a páciensek gyógyulását, a betegségek megelőzését, gondozását.

A mindennapok felelősségteljes és fárasztó munkája mellett érdemes és kell időt szakítani a tudományos kutatásokra, elemzésekre, tapasztalatok leírására, mert segíthetik az ápolás önálló diszciplinává válását.

"A szavak tanítanak, a példák hatnak" gondolatainak is motiválni kell arra, hogy átadhassuk egymásnak a következő kongresszus, illetve más tudományos ülések keretein belül az ápolás minőségét, fejlődését segítő gondolatainkat.

Simoncsics Dezsőné
Kaposi Mór Megyei Kórház
ápolási-igazgató
a szervező bizottság vezetője

Egy főiskolás első kongresszusi élménye

Az Egészségügyi Szakdolgozók VII. országos kongresszusára februárban pályázatot írtam a következő címmel: *Az apákkal való foglalkozás lehetőségei a védőnői munkában.*

Június közepén értesítést kaptam a Kaposi Mór Megyei Kórháztól, hogy a pályázatomat elfogadták az augusztus 26-i kongresszusra.

Ahogy közeledett a megjelölt nap, egyre többet olvastam, javítottam a szöveget. Egy héttel az indulás előtt még mindig találtam benne változtatni valót. Egy orvos ismerősömet – aki már többször vett részt kongresszuson – kértem, hallgassa meg és mondjon véleményt. Kiderült, hogy az egyik táblázathoz kellene néhány magyarázó mondat. Több mondatot sikerült megalkotni, már csak azt kellett eldönteni melyik is a helyesebb.

Csütörtök délelőtt edesanyámmal együtt elindultunk Kaposvárra. A 6 órai utazás alatt még nem éreztem, nagy izgalmat, de vacsorázni már nem igazán tudtam. Az álmatlanul töltött éjszaka után végre elérkezett a vegyes érzelmekkel várt nap.

Réggel 9 órakor volt a megnyitó. Ezután kezdődtek a szekciósülések. Én a "C" szekcióban voltam a tizenkettedik. Szereplésemre kb. 14,45-kor került sor. Addig az előadásokat figyeltük, s próbáltam az előadóktól ellesni egy-két dolgot. Érdekes előadások voltak, bár ahogy haladt az idő, én egyre nehezebben tudtam figyelni. Végre sorra kerültem. Félttem attól, hogy remegni fog a hangom, de valahogy sikerült úrrá lenni rajta. Bár a szöveget tudtam kívülről, jó volt, hogy foghattam a kezemből a papírt. Főliákat használtam a táblázatok bemutatására, a teremben lekapcsolták a villanyokat, csak előttem az asztalon világított egy kislámpa. Ez a sötétség megnyugtató, megszüntette a nagy feszültséget bennem.

Az előadás végén felkapcsolták a villanyokat. Megtapsoltak, úgy éreztem, hogy tetszett az előadásom. Edesanyám szeme a meghatottságtól gyanúsán csillogott, tudtam most már ő is megnyugodott.

Millió gondolat kavargott az agyamban, így nem is emlékszem pontosan mit is mondott az Elnök Asszony. Izgatott voltam, feldobott és boldog. Rengeteg tapasztalatot és számomra meghatározó élményt is jelentett ez a kongresszus.

Nem tagadom, hogy voltak nehéz percek a pályázat megírásával kapcsolatban, de most utólag azt mondhatom: megérte!

A pályázat megírása kényszerített arra a felismerésre, hogy leendő munkánkban nemcsak felismerni kell a hiányosságokat, hanem meg kell találni rájuk a megoldást, és mások tudtára kell hozni, hogy miként tehetnénk jobbá, teljesebbé, magasabb színvonalúvá munkánkat. Erre kitűnő alkalom minden hasonló kongresszus, hiszen kölcsönösen tanulhatunk egymástól.

Kis Katalin
főiskolai hallgató

Nyelvvizsga és szaknyelv (!?)

Egészségügyi főiskolán nyelvet tanulni és nyelvet tanítani egyaránt nehéz feladat. Különösképpen igaz-e megállapítás, ha csak az ötödik évébe lépő struktúráról ill. intézményről van szó, melynek az elmúlt években kellett – és folyamatosan kell – kialakítani az oktatás személyi, tárgyi és tantervi feltételeit.

Ráadásul olyan időszakban kerül erre sor, amikor az ország gazdasági válságából fakadóan a stratégiai ágazatnak csúfolt oktatásban változatlanul a maradék maradékelve érvényesül.

Mindehhez képest a Főiskola kaposvári tagozata igyekezett megteremteni a fent említett feltételeket a nyelvoktatás számára is. Két jól használható nyelvi labor alakítottunk ki, de a többi előadói és szemináriumi terem is jól felszerelt, audio-vizuális eszközökkel, sőt krétával is ellátott. Az intézmény vezetésének támogatásával aktuális kézikönyvtár jöhetett létre, mely biztosítja a háttérrel a tanárok

számára a nyelvtanításhoz. A tárgyi feltételek jó része tehát adott a címben foglaltak megvalósításához. Miért tehát a kérdőjel?

Nézzük a személyi feltételeket: a jelenlegi három főállású és két óraadó tanár már kevésnek bizonyul, ha a szükséges szintek szerinti csoportbontás megtörténik. Új főállású tanár felvétele pedig rendkívül lassan és körülményesen zajlik meglévő státusz esetén is; s ez nem a tagozaton múlik. Márpedig csoportbontásra a jelenlegi körülmények között szükség lenne, ha valóban el akarjuk érni, hogy a végzős hallgatók idegen nyelvet középfokú szinten, jól beszélő szakemberként kerüljenek ki. Hiszen a hallgatók 40%-a egyelőre még mindig nyelvi ismeretek nélkül érkezik a főiskolára, másik 40-50%-uk hiányos alapkörű ismeretekkel,

s legfeljebb elenyésző részük rendelkezik ennél jobb előképzettséggel. Ez tehát azt jelenti, hogy évfolyamonként és szakonként két vagy még inkább három csoportra lenne szükség. Ennek pedig a már fent említett személyi korlátokon túl órarendi akadályai is vannak. A helyzetet bonyolítja a diplomás ápoló képzés másodévtől belépő ciklikus rendszerű találmánya. Aki már tanított vagy esetleg tanult nyelvet, az tudja, hogy ezt nem lehet kampányszerűen, csak folyamatos, rendszeres munkával végezni. A ciklikus rendszer esetén viszont fennáll a veszélye annak, hogy ez a folyamatosság évente három alkalommal 2-3 hónapra megszakítatik a klinikai gyakorlatok miatt. Mindez viszont elég erőteljes ellenhatás egy középszintű nyelvvizsga megszerzéséhez vezető úton. Márpedig enélkül a címben szereplő második fogalomnak nem sok értelme van, pontosabban fogalmazva: agyrem. A szaknyelv tanításának erőltetése azonban ettől függetlenül is megkérdőjelezhető, hiszen gondoljuk csak meg, hogy bármely nyelvet feltérképezve, annak elenyésző hányadát teszi ki a szakszókincs ill. frazeológia. A köznyelv ugyanis távolról sem egyenlő a konyhanyelvvél, jórészt tartalmazza a szaknyelvi elemeket. Aki tehát elért egy jó középszintű tudást, saját szakmájában maga is pótolni tudja a még hiányzó elemeket. (Nem elvetendő egyébként e szempontból a diákcserék módszere sem.)

Végezetül van még egy alapvető akadály: viszonylag kevés a védőnőképzőt végzett nyelvtanár, s ugyanígy a nyelvszakot végzett védőnők száma.

Gyenge Lajos
nyelvtanár

Mikrobiológia a diplomás ápoló- és védőnőképzésben

A POTE Egészségügyi Főiskolája Kaposvári Tagozatán megkezdett négyéves ápoló- és védőnőképzés a mikrobiológia oktatás jelentőségét is felértékelte – megtartva a hároméves képzés értékeit – új megvilágításba helyezte a biológiai tudomány ezen ágát is.

A tárgy a főiskolai tanulmányok első félévében kap helyet, s így meghatározó szerepe lehet abban, hogy a hallgatók elsajátítsák, illetve szakszerűen használják a praxisukhoz szükséges mikrobiológiai, parazitológiai és immunológiai alapfogalmakat. Ezáltal az ápolási, illetve a védőnői gyakorlatban képessé válnak a tudományág nyelvezetének használatára a betegekkel, illetve más egészségügyi szakdolgozókkal való kapcsolataik során.

A mintegy harminc elméleti óra elsődlegesen az általános mikrobiológiai ismeretek elsajátítására elegendő, így a hallgatók betekintést kapnak a bakteriológia alapjaiba, a baktériumok patogénitási tulajdonságaiba, az immunológiai alapfogalmakba a szerológiai módszerekbe, a virológiába, a mikológiába és a parazitológiába.

A korlátozott óraszám sajnos nem teszi lehetővé, hogy a hallgatók a részletes bakteriológiát is megismerjék, ezért e részstádiummal a járványtan oktatása során külön is számolni kell.

A hetenkénti kétórás előadásokhoz egy-egy óra laboratóriumi gyakorlat kapcsolódik. A hallgatók 12-14 fős csoportokban vesznek részt a gyakorlatokon. A gyakorlati képzés helyszínei:

- ÁNTSZ Somogy Megyei Intézetének mikrobiológiai

laboratóriuma,

- POTE Egészségügyi Főiskola laboratóriuma.

A gyakorlatok szempontjából előnyös, hogy a tárgy előadója az ÁNTSZ mikrobiológusa, az intézeti gyakorlatokat a saját munkahelyén tartja, s itt a tisztiorvosi szolgálat laboratóriumi tevékenységének teljes spektrumát is megismerhetik a hallgatók. Betekintenek a vizsgálati anyagok átvételének, rendszerezésének, feldolgozásának szabályaiba és az eredménykiadás rendszerébe.

Mivel a megbízható mikrobiológiai vizsgálatnak alapvető feltétele a helyes mintavétel, különös gondot fordítunk ennek megismertetésére.

A tisztiorvosi szolgálat laboratóriumában nemcsak aerob,

hanem anaerob diagnosztikát is végzünk, a jelöltek így a transzport táptalaj szükségességével is megismerkedhetnek.

A mikrobiológiai vizsgálatok anyagához mellékelt kísérőiratok helyes kitöltésére ugyancsak felhívjuk a hallgatók figyelmét, mert a mikrobiológiával foglalkozó laboratóriumi szakemberek területen gyakran találkozhatnak hiányosságokkal. (Például: mintavételi idő, diagnózis, alkalmazott antibiotikumok feltüntetése.)

A főiskola laboratóriuma ideális feltételeket nyújt a gyakorlati oktatáshoz, az ehhez szükséges anyagok, eszközök előkészítése körültekintően, precízen történik, s ugyancsak mondható el az ott dolgozó asszisztens gyakorlatvezetőt segítő tevékenységéről is.

A Kaposvári Informatikai Egyesülés

Fejleszteni kell! Egy bizonyos pont után kevésnek tűnik az a lehetőség, amely az egyes felsőoktatási intézmények belső tartalékait kihasználva létrehozza és üzemelteti az intézményi, lokális számítógépes hálózatokat. A helyi hálózatok talán kielégíthetők ideig-óráig a jelentkező igényeket, de már napjainkban is ennél többre van igény. Gondoljunk itt a Földet behálózó nagyterjedésű hálózatokra. Minden szakma, érdekcsoport biztosítani kívánja magának a mind gyorsabb kommunikáció lehetőségét. Természetes, hogy ez az igény a hazai felsőoktatásban is jelentkezett. Egyre több megvalósult egyetemi információs rendszerről hallhatunk. Gondolok itt a budapesti, a miskolci, a veszprémi és a debreceni universitások információs rendszerére. Ezen hálózatok tervezésénél és kivitelezésénél arra is gondoltak, hogy hálózataik az egyetemek fenntartása alatt működjenek. Ahol erre lehetőség adódott kikerülték az akkor még privatizáció előtt és alatt álló MATÁV üzemeket. Így biztosították azt a lehetőséget, hogy saját szakembergárda üzemeltesse ezeket a városi hálózatokat. Nem kell tartani attól, hogy előbb utóbb jelentkeznek az egyre drágább adatátviteli díj, s így a "megálmodott" napi kapcsolattartás lehetetlenné válik. Természetes, hogy a gyakorlati megvalósítás ésszerű kompromisszumok megkötésével jár együtt.

Egy városi felsőoktatási információs hálózat létrehozása ma már csak közös, összehangolt fejlesztés eredményeképpen valósulhat meg. Az universitas egyre szűkebb infrastrukturális fejlesztési lehetőségei következtében be kellett látni, hogy a "különutas" fejlesztések nem lehetnek eredményesek. Kaposvár felsőoktatási intézményeinek kapcsolatrendszerében minőségileg új lehetőséget hozott a FEFA II. pályázatra benyújtott közös és sikeressé vált projekt. Három kaposvári felsőoktatási intézmény (Pannon Agrártudományi Egyetem Állattenyésztési Kara, Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskola, POTE Egészségügyi Főiskola Kaposvári Tagozata) és a kaposvári Megyei és Városi Könyvtár létrehozta a Kaposvári Informatikai Egyesülést. A pályázat elsődleges célja az intézményeket összekötő optikai szálal gerincvezeték létrehozása, az egyes intézményekben már meglévő számítógépes hálózatok összekapcsolása, illetve egységes integrált alkalmazási technikák bevezetése. Sokakban felmerülhet a kérdés, mik azok a közös tartalmi lehetőségek, amik ezeket a különböző irányultságú intézményeket összeköthetik. Ilyen például az állattenyésztési karon működő tomográf - R és NMR - központ. A képi információk jelen idejű feldolgozását, értékelését, oktatási célra való felhasználását biztosíthatja. A mérnöktanár képzés szorosabb kapcsolatot eredményez a tanítóképző és az állattenyésztési kar között. Ugyancsak

Csupán példaként említjük, hogy két-két hallgatóra jut egy fénymikroszkóp, a laboratórium termosztáttal is rendelkezik, továbbá arra is lehetőséget biztosít, hogy a hallgatók gyakorolják a baktérium-festési eljárásokat is.

Habár óraadó tanárként mindössze egy éve dolgozom a POTE Egészségügyi Főiskola Kaposvári Tagozatán, a mikrobiológia tárgy képzésben elfoglalt helyét kifogástalannak tartom. A Tagozat vezetőségének készsége is hozzájárult ahhoz, hogy a hallgatók szívesen tanulják a mikrobiológiát. Ezt igazolja, hogy a hallgatók közül többen tanulnak ezt a tárgyat speciális kollégium keretében is.

*Dr. Toldi Mária
mikrobiológus*

nem elhanyagolható az a tervezett kapcsolat, ami a tagozatunkon beindítandó bioanalitikus képzésnél jelentkezhet. Kiemelt jelentőségű a pécsi universitás és az országos hálózatok felé való nyitottság. Napjaink oktatási és kutatási feladatai nem valósulhatnak meg egy erős feltartású szintű általános gyűjtőkörű szakkönyvtár támogatása nélkül. A Megyei és Városi Könyvtár az a fedezet, amely a tagozati könyvtárak nem szakirányú bázisát adhatja.

A rendszer-elképzeléseink alapján - a középfokú oktatási, önkormányzati és kulturális intézmények irányába is nyitott.

Műszaki szempontból a legnagyobb problémát a két intézmény közötti 5.000 m-es távolság, illetve a 11.000 m optikai kábel lefektetése jelenti. "A hálózat minőségi jellemzője a 3 routeres megoldás a hozzá kapcsolódó egyéb aktív és passzív eszközökkel." Az épületekig megtörtént az optikai kábelcsatlakozás kiépítése. Október-novemberben várható az üvegszálal összeköttetés megteremtése.

Tagozatunkon elkészült a kb. 1200 m kábelt tartalmazó belső hálózat. Az épületben 64 csatlakozási pontot alakítottunk ki. Ez a mennyiség elégségesnek bizonyult a tervezett és tényleges felhasználói igények kielégítésére. Logikai szempontok alapján három szerver biztosítja az oktatási, a gazdasági és a tanulmányi- és könyvtári hálózat működését. Természetesen a hálózatok közötti átjárhatóság biztosított, s csak a definiált felhasználói jogok szabnak határt az elérhető területeknek, lehetőségeknek.

Fejlesztési elképzeléseink között szerepel, hogy a rendszert alkalmassá tegyük telekommunikációs célokra is. Ennek megvalósításához azonban pályázatokon elnyerendő pénzüsszegekre van szükségünk.

A Kaposvári Informatikai Egyesülés által működtetett városi hálózat távlatilag a jelenleginél gyorsabb átvitelre is képes. Reményeink szerint közpítávon a legmagasabb szintű hazai igények kielégítésére alkalmas.

*Bódy Zoltán
főiskolai tanársegéd*

Ön mit tart erkölcsstelennek? És mennyire?

Évtizedek óta tanítok, és mindig a tizenévesek között mozogtam. Bevallom töredelmesen, gyakran maradtam egyedül a véleményemmel, tanítványaimról ugyanis összességében mindig csak a legjobbkat tudtam mondani. Jellemük, magatartásuk sohasem ejtett kétségbe, ellenkezőleg, megnyugtatóan hatott rám szembehelyezkedésük a múlttal és a jelenel, természetes kíváncsiságuk a jövő titkai iránt. Hogyne lettem volna kíváncsi arra, vajon hogyan gondolkoznak ma a tizenéves, de már érett fiatalok, főiskolánk első éves hallgatói.

A Kiskegyed tette fel először e kérdéseket az erkölcsről olvasóinak, s hogy megkönnyítse a válaszadást, tájékoztatásul közölte a német átlagpolgár véleményét. Íme:

A német átlagpolgár a nemi erkölcsstelenégeket az alábbiak szerint sorolja:

10. Fehér nő és fekete férfi nemi kapcsolata.
8. Érett asszony és fiatal fiú nemi kapcsolata.
15. Ordináre kifejezések használata.
4. Szeretőt tartani az állandó partner mellett (nők esetében).
1. Szexuális zsarolás.
3. A prostitúció általában.
7. A szexfilmek és lágy pornók megtekintése.
9. Idősebb férfi és fiatal lány nemi kapcsolata.
13. Sztriptíz.
2. Előnszerzés céljából ágyba bújni valakivel.
14. Pornófilmek forgatása – otthon.
6. Csoportos szex.
11. Kihívó divat.
12. Szexuális eltévelyedések.
5. Szeretőt tartani az állandó partner mellett (férfiak esetében).

Olyan gyakran és többnyire annyira elítélően nyilatkozik a felnőtt társadalom a fiatalok erkölcsről, a nemi szabadosságról, hogy már-már tényként vesszük tudomásul a legképtelenebb ítéleteket is.

Megkérdeztem őket: Ön mit tart leginkább és mit a legkevésbé erkölcsstelennek? A kérdésre 59 hallgató válaszolt, és ők a nemi erkölcsstelenégeket az alábbiak szerint rangsorolták:

15. Fehér nő és fekete férfi nemi kapcsolata.
7. Érett asszony és fiatal fiú nemi kapcsolata.
13. Ordináre kifejezések használata.
6. Szeretőt tartani az állandó partner mellett (nők esetében).
1. Szexuális zsarolás.
3. A prostitúció általában.
12. A szexfilmek és lágy pornók megtekintése.
9. Idősebb férfi és fiatal lány nemi kapcsolata.
11. Sztriptíz.
2. Előnszerzés céljából ágyba bújni valakivel.
10. Pornófilmek forgatása – otthon.
4. Csoportos szex.
14. Kihívó divat.
8. Szexuális eltévelyedések.
5. Szeretőt tartani az állandó partner mellett (férfiak esetében).

A leginkább erkölcsstelen – hallgatóink véleménye szerint is – a szexuális zsarolás (1), előnszerzés céljából ágyba bújni valakivel (2) és a prostitúció általában (3). A sorrend eddig tehát ugyanaz, mint a német átlagpolgár szerint. De nem ugyanaz a legkevésbé erkölcsstelen dolgok esetében. A sorrend ezúttal: Fehér nő és fekete férfi nemi kapcsolata (15), a kihívó divat (14) és az ordináre kifejezések használata (13). Számomra mindenesetre ez a sorrend a szimpatikusabb.

A 4-12. "bűn" egymás mellettsége sem tanulság nélkül való. Hallgatóink – a lányok vannak többségben! – szigorúbban ítélnék, mint a német átlagpolgár. Így kerülnek előbbre, a 4. helyre a csoportos szex, a 8. helyre a szexuális eltévelyedések, a 10. helyre a pornófilmek forgatása – otthon – és a 11. helyre a sztriptíz. Közel egyfőnmán ítélik meg a férfi és a nő hűtlenségét, de nem ugyanúgy az idősebb férfi és az érett nő nemi kapcsolatát egy fiatalal, előbbit hallgatóink inkább természetesnek tartják. A szóródás persze nagy. A többségi vélemény, az átlag mögött ott van az érző, gondolkodó egyes ember, a személyiség, s ez a természetes. Számomra mindenesetre megnyugtató e "felmérés" eredménye, igazolta ugyanis több évtizedes tapasztalataimat: gyermekeink jobbak egykori önmagunknál!

Horváth István
tanár

Rejtelmes betűk: SM

Gondolkodtál már azon, hogy mekkora ez a világ és mennyi olyan dolog van, amiről még nem hallottál? De ne gondold, hogy amiről nem tudsz, az nem is létezik! Mivel az egészségügyi munka olyan hivatás, amely állandó nyitottságot igényel az új információk iránt, ezért gondoltunk arra, hogy megosszuk veled egy tanulságos élményünket.

Szeptember 17 és 23 között rendezték meg Budapesten a sclerosis multiplex-ben szenvedő betegek nemzetközi konferenciáját.

A rendezvény zárónapján, mint betegkísérők néhányan mi is részt vettünk. Ez az összejövetel lehetőséget adott arra, hogy megismerkedjünk e kór lényegével, s az ebben szenvedők problémáival.

Milyen betegség is a sclerosis multiplex (SM)? Az SM a központi idegrendszer leggyakoribb autoimmun gyulladással megbetegedése, amely fiatal felnőtteket támad meg.

Hazánkban mintegy 10.000 ember él ezzel a betegséggel. (A nők kétszer gyakrabban betegszenek meg, mint a férfiak.)

A sclerosis multiplex támadásának célpontja az idegsejtek nyúlványait borító velőshüvely, a myelin hüvely. A szervezet immunvédekezésének hibája következtében a védekező sejtek saját testanyaguk, az idegszálak velősburka ellen támadnak, azt feloldják, ezáltal az ingerületvezetés lelassul, illetve blokkolódik.

Tulajdonképpen ez okozza a betegségben a különböző átmeneti vagy tartós tüneteket. A klinikai tünetek attól függenek, hogy az egyén idegrendszerének mely pontja károsodik.

A betegség leggyakoribb tünetei: homályos- vagy kettős látás, beszédzavar, kezek és lábak gyengesége; bizonytalan járás, állás, ülés; rendezetlen mozgás; zsibbadás, érzészavar; egyensúlyzavarok, fokozott fáradékonyság; inkontinencia. A kórfolyamat lefolyásában javulások és rosszabbodások váltogatják egymást, a közti időben a betegnek sem látható, sem érezhető tünete nincs. Olyan

körkép ez, amellyel meg kell tanulni együtt élni. Mivel a betegség oka ismeretlen, ezért még nincs olyan terápia lehetőség, amellyel teljes mértékben gyógyítható lenne, csupán a tüneteket lehet csökkenteni vagy megszüntetni időlegesen.

Hogy hogyan lehet mégis együtt élni ezzel a betegséggel? Erre jó példák adódtak a konferencia folyamán. Hisz ezen emderek számára a mindennapi élet az emberi méltóság megőrzéséért folytatott küzdelem és harc a teljes értékű életért.

Számunkra legmeghatóbb élmény volt, amikor szembejött velünk egy terhes kismama, akinek mozgásán látható volt, hogy ő is e súlyos kór áldozata. De férjére támaszkodva, s a féltelméből mit sem mutatva büszkén hordozta egy új élet csiráját.

Az emberi kitartás és akaratereő másik lenyűgöző

példájával is találkoztunk egy ír fiatalember személyében. Ő egy igen nehéz emberpróbáló feladatra vállalkozott. Egy egészséges ember számára is megterhelő 40 km-es maratoni távot tett meg tölköcsival.

Persze ezek csak kiragadott példák, de az SM-eseknek a hétköznapi élet során is számtalan leküzdhetetlennek tűnő problémát kell megoldaniuk. Akaraterejük és kitartásuk ellenére mégis szükségük van olyan segítőkész emberekre, akik nem fordulnak el tőlük, és a nehéz pillanatokban megpróbálják szenvedéseiket enyhíteni.

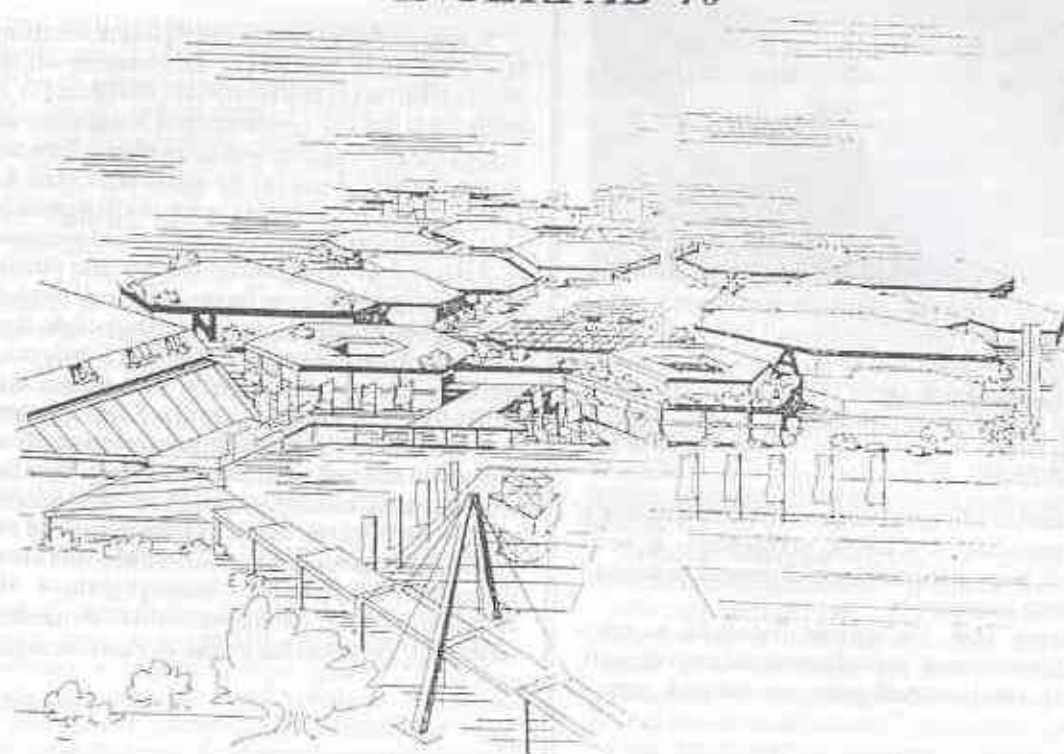
E nemes feladatot nekünk kell vállalnunk! Csatlakozz Te is hozzánk!

Újvárosi Beáta

Deák Zsuzsanna

II. évf. védőnő hallgatók

INTERFAB 40

Váratlan meglepetésként jutottam el Nürnbergbe az 1994. július 21-23. között rendezett INTERFAB 40 Nemzetközi Orvosi és Intézményi Szükségletek Vásárára. A vásár rendezője a NÜRNBERGERMESSE, a rendezvény gesztora a Németországi Kórházigazgatók Szövetsége. Tapasztalataimat fogadják úgy, mint egy érdeklődő mecsodálkozásait a világra: hát így is lehet?

Nagy várakozással indult a 15 fős lelkes csapat – gazdasági vezetők, klinikai és főiskolai oktatók – Szombathelyről Ausztrián át Allesburgig, a szálláshelyig.

A 12 órás út és az ott töltött 3 nap alatt rendkívül jó idő volt. Az autópálya melletti településeken, valamint az érintett városokban is a jellegzetes fabetétes házak ablakai, udvarai tele voltak virággal és mindenütt a tisztaság, rendezettség ejtett ámulatba.

A kórházi szakvásároknak Németországban már régi hagyománya van, 1925-ben volt az első, majd némi kihagyással 2 évenként rendezik meg azokat. Az INTERFAB sok-sok éve Európa egészségügyének legnagyobb

szakrendezvényei közé tartozik.

1994-től kizárólag Nürnberg lesz a helyszín.

Az INTERFAB 40, két nagy látogatócsoportot akart megcélózni: valamennyi kórház, gyógyintézet, rehabilitációs és elsősegélynyújtó állomás nem orvos dolgozóit (gazdasági igazgató, technikus, nővér, ápoló stb.) és a szakorvosi gárdát.

A vásárcsopont tizenhárom kiállítócsarnokkal több mint 100 000 m²-en terül el. A több mint 500 kiállító sokféle nemzetet képviselt, ugyanúgy a látogatók között is volt kínai, afrikai, amerikai, japán, svéd, angol, francia stb. E soknemzetiségű érdeklődő tömegben rendkívül érdekes színfoltot jelentettek az apácarendi ápolók, akik minden speciális eszközt, terméket működés közben kipróbáltak, így szerezték tapasztalataikat.

Szakmai célunk az ápolásban hasznosítható, korszerű, olcsó-eszközök, segédesszközök megtekintése, prospektusok, ismertetőik begyűjtése, hogy anyagi erőnk engedte lehetőségig beszerezzük s majd felhasználjuk az oktatásban. A kiállítás és kongresszus mottója "A kórház a társadalmi

változásokban" éppen egy olyan időszakban biztosított jó alkalmat a tapasztalateserére, amikor a magyar egészségügy is átalakulóban van. Az átszervezések, nyomán magánklinikák és praxisok jönnek létre. Sajnos a reform akkor valósul meg, amikor csökkennek vagy stagnálnak a rendelkezésre álló pénzügyi források, és minden szolgáltatás terén a takarékos gazdálkodáson a hangsúly.

Az átállás, az új feladatok, kihívások rákényszerítik a kórházakat a korszerűsítő beruházásokra, átszervezésekre azért, hogy részt tudjanak venni a versenyben (szolgáltatásokkal arányos térítési rendszer, különdíjak és

osztályonkénti ápolási díjak, stb.)

Részletesen nem szólnék a látott eszközökről, azok értékelése egy hosszabb tanulmányt érdemelne. Kedvesinálónak álljon itt néhány fotó.

Örülök, hogy részt vehettem a kiállításon és vásáron, úgy gondolom, hazánkban is megtalálhatók, illetve behozhatók a megtekintett eszközök, termékek, szolgáltatások nagy része, csak félek, hogy a jelen gazdasági körülmények szélesebb körben való bevezetésüket nem teszik lehetővé.

*Horváth Pálné
főiskolai adjunktus*

Tanulmányúton

A Kopint-Datorg könyvtári együttműködési köre szakmai tanulmányutat szervezett 1994. június 10 és 18 között *Piaci információk Hollandiában és Belgiumban* címmel. Mielőtt a tanulmányi útról írnék, szeretnék néhány szót szólni a Kopint-Datorg könyvtári együttműködési köréről. Magukról azt mondják, hogy "szakmai találka helyet" teremtenek a hasonló érdeklődésű könyvtárosoknak. Tanfolyamokat, szakmai utakat szerveznek, új szolgáltatásokat, módszereket ismerhetnek meg a kör tagjai, kapcsolatokat létesíthetnek különböző szolgáltatókkal.

A könyvtáraknak vásárlási elnököket, ürengedményeket biztosítanak. Havonta klubnapot tartanak, ahol alkalom nyílik a személyes találkozásra, tapasztalateserére.

Rendszereznek a bemutatók, szakmai látogatások: új számítógépes könyvtári rendszerek megismerése, modern technikai berendezésekkel való ismerkedés. Szerveztek már számítástechnika tanfolyamot és négy külföldi tanulmányutat. A kör tagjainak nyújtott egyik legnagyobb előny a sokoldalú informálódás, tájékozódás lehetősége. Napjainkban nagyon fontos az információ hozzáférési lehetőségeinek ismerete.

Belgiumba, Hollandiába 45 könyvtáros utazott, szinte valamennyi könyvtár típus képviselőjében. (Országos feladatkörű szakkönyvtárak, felsőoktatási intézmények könyvtárjai, vállalati könyvtárak, közművelődési könyvtárak.) Tartalmas programot állítottak össze a szervezők. Amellett, hogy naponta szakmai programon vehettünk részt, megismerkedhettünk kicsit a fogadó országok kultúrájával is. Útban Belgium felé néhány órát töltöttünk Nürnbergben és Kölnben. Brüsszelben látogatást tettünk az Európai Unió Információs Központjában, ahol a

vezető munkatársak tájékoztatóját hallgattuk meg a szolgáltatásokról, részletes beszámolót különböző adatbázisokról. (Celex, CORDIS, SCAD.) Másnap a Bibliotheque Fonds Quetelet-ben, a Gazdasági Minisztérium nyilvános szakkönyvtárában fogadtak bennünket. Itt inkább a hagyományos könyvtári szolgáltatások dominálnak. Emlékezetes kirándulást tettünk két gyönyörű flamand városban Gent-ben és Bruges-ben, és a híres Waterloo-i csatatéren. Hollandiában négy napot töltöttünk, közel egy egész napot a híres rotterdami Erasmus Egyetemen. Az egyetem kilenc fakultásán több mint 16000 diák tanul, postgraduális képzésben is közel 2000 hallgató vesz részt. Mind az egyetem, mind könyvtárának méretei lenyűgözőek. Az egyetemi könyvtárban 1000 000 dokumentum található, és a legkorszerűbb számítógépes szolgáltatásokkal állnak a hallgatók rendelkezésére. A raktári munka megkönnyítésére itt található a világon egyedülálló módon robot-raktár. Az egyetem kutatói saját fejlesztésű szoftver alapján hozták létre a sajátos raktárat, ahol emberi kéz érintése nélkül kerülnek helyükre a könyvek. Eljutottunk Lissébe a Swets Subscription Service központjába. Itt CD-ROM bemutatót tartottak saját fejlesztésű adatbázisaikból a DATE-Swets-ből és a SwetScan-ból, majd Medline bemutatót nézhettünk meg.

Megismerhettük a világcég tevékenységét, könyv és folyóirat terjesztésüket.

Utrecht-i városnézés után a hágai parlamenti könyvtárral ismerkedtünk meg. Hazafelé a három folyó találkozásánál Passauban is töltöttünk néhány órát.

Hazatérve arról álmodunk, hogy a korszerű országos számítógépes rendszer hamarosan nálunk is valósággá válik.

*Szellőné Fábrián Mária
könyvtárvezető*

Vendégeink voltak, így láttak bennünket...

Az Egyesült Királyság Apóli Regisztrációs Bizottsága képviselőjében, nagy megtiszteltetésnek éreztük, hogy vendégtanárként itt lehetünk.

Nagy figyelemmel kísérték előadásainkat, a legnagyobb kedvességgel fogadtak bennünket. Nagyon fognak Önök hiányozni. Köszönjük a barátságos vendéglátást. Mindnyájuk nevében: Mr. Reg Pyne és Ms. Pippa Gough

ATUDÁS, melyet megosztunk egymással lehetővé teszi az ÚJRAFELFEDEZÉST, a barátságot és a népek egymásra találását.
Mme Frederic
a Felsőfokú Apóliképzés Frankofon Európai Bizottsága elnöke

As professional staff of the United English Central Health visiting, it has been a great privilege to attend as guest teachers. We have been treated with great attention. We have been treated with the greatest kindness. We shall miss you greatly. Thank you for your friendship.

Ms. Pippa Gough
21 April 1994

Thank you all so much - my best love is all to us

Pippa Gough
22 April 1994

La Commission de l'enseignement pour la RECONSTRUCTION de la jeunesse des jeunes de l'Amérique, et la jeunesse des jeunes de l'Amérique.
La Présidente de la Commission EUROPÉENNE
Hartouk

“Kell” vagy “szabad”

Szeptember volt, az iskolakezdés ideje. Anikó örömteli szívvel lépte át a főiskola kapuját. Eltűnődve nézte az idegen arcokat, akikkel együtt fogja eltölteni az elkövetkező éveket. Hogy főiskolára jár, azt még nem tudta igazán felfogni. Minden vágya az volt, hogy védőnő lehessen, és most ott állt elképzelései beteljesedésének elején. Valami szépet és jót remélt a jövőből.

Pár héttel később Anikó a tanulásban elmerülve ült egy könyvhalmaz mögött. Most döbbent rá arra, hogy itt tanulni kell, s nem minden úgy van, ahogy ezt ő elképzelte. Az első megpróbáltatások nehézségei elkésértették olyannyira, hogy a feladás gondolataival küszködött. Miért is jött ide, ment volna inkább dolgozni, mennyivel jobb lenne minden! Irigykedve gondolt azokra a középiskolás osztálytársaira, akik nem tanultak tovább. No mega barátai! Nélküle mentek el meziba! Ettől a gondolatától megborzongott, s bánata mélypontra jutott. A tanulás gondolatától irtózott, s szíve mélyéből gyűlölte az egész főiskolát. Mintha minden és mindenki ellene lenne. Eppen ma veszett össze barátjával,

az első zh elégtelenre sikerült, s rúsdásul a kedvenc tanára is megvető tekintettel nézett rá. Úgy érezte, ez már több annál, mint amit el tud viselni. Könnybelábadt szemekkel ült magába roskadva. S ekkor valami különleges érzés fogta el. Kezdett felülkerekedni egy gondolat: évek óta védőnő szeretne lenni. S most, mikor minden lehetősége megvan arra, hogy álma valóra váljon, most akarja feladni? Rájött arra, hogy a nehézségek elől nem lehet elmenekülni, hanem szembe kell nézni velük. Ha most megtorpan, soha nem éri el célját. Ahogy ezeket a gondolatokat szülte magában, egyre jobban erősödött benne, hogy szakmája olyan hivatás, melyben nem csupán a “muszáj” és a “kell” motívál. Elhatározta – mivel önkéntesen választotta ezt a szakmát –, hogy tanulni fog. Elfogadja a számára önként kijelölt utat. A főiskolát elvégzte, szakmáját örömmel, önfeláldozóan végzi.

Miért mondjuk mindig azt, hogy “kell tanulnom”, mikor az igazság az, hogy “szabad tanulnom”?

Szabó Sallvia
III. évf. védőnő hallgató

“Csak szervezés kérdése az egész...?”

Leginkább ezt hangoztattam, amikor két évvel ezelőtt, ugyanígy év elején, túl az esküvőnkön, terhesen a jövőmről faggattak. Kétségtelen, hogy az a néhány hónap igencsak szervezést igényelt, de volt segítségem! Egy egész évfolyam készülődött velem a nagy napra, ezzel együtt a főiskola klubjában megrendezett felejthetetlen pótlakodalomra!

Nem hittem senkinek, aki azt mondogatta, hogy az életem néhány hónap múlva egy rosszul szervezett futóversenyhez fog hasonlítani.

Miután a terhességem jelentős rosszulleteket okozott és a főiskolai rohanó életet nem találtam hasznosnak a baba szempontjából, halasztást kértem és kaptam.

Egy boldog, de korántsem gondtalan évet töltöttem otthon. A férjem katona volt és így néhány hónap alatt egyedül kellett felkészülnöm a nagy feladatokra.

Tervezni kezdtem az életem, de a tervek és a végrehajtás az más! Főleg, ha a végrehajtó egy gyermek, aki nem szereti az egészségügyis, idealizált terveket! Így aztán minden elképzelést keresztülhúzott, kezdve a szüléssel.

Én persze mindent megterveztem: a kezdést, az időpontot, a lefolyást és készültünk az apukás szülésre. Máté bezzeg éjszaka, üres szülőszobában, apukája nélkül született, egészségesen, gond nélkül. Épp úgy mint más, én sem menekültem az újszülött-ellátás nehézségeitől, de már készülni kellett a következő évre is. Az első pofon a lakáskeresés volt. Lakás ugyan volt eladó, csak sajnos nem a mi álmainknak és főleg nem a pénzünknek megfelelő. Így maradt az albérlet, “jó” drágán. Hát csoda, hogy másikat kellett keresnünk négy hónap után? De bíztunk és találtunk.

Közben elkezdődött az elhalasztott félév és újra tervezgetni kellett. Hogy mit? Immár a bölcsődét, a munkahelyet, az életünk prózaibb részét, a pénzihiány pótlását.

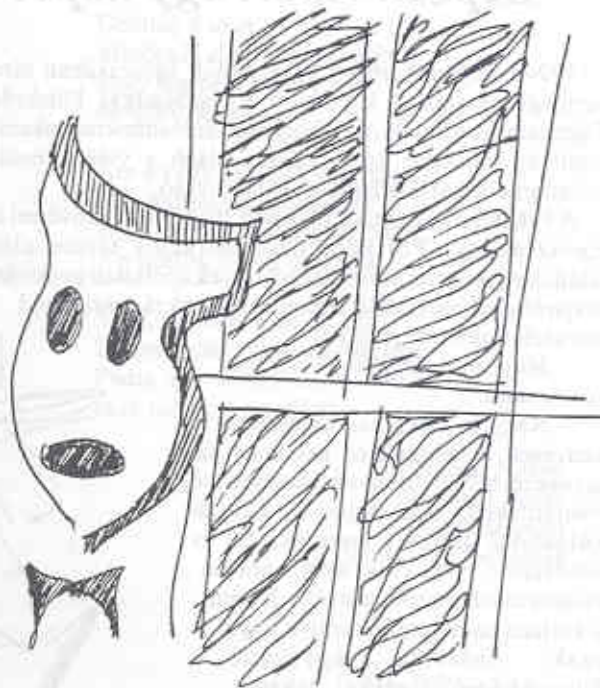
Még a mai napig nem értem, milyen földöntúli csoda segített át bennünket a nehéz pillanatokon. Boldog voltam, amikor megtapasosolt laposságú pénztárcámon keseregve, egy pár forintot találtunk a lakásban. Tudom ez nagyon prózainak tűnik, de ez az életünk. Csak a körülöttünk élő emberek kedvességének és segítségének köszönhetjük, hogy a hitünk még megmaradt és a derünk sem fogy el.

Egy előadóm szerint az álmaim hátán lovagolva több méter a különbség köztem és a föld között. Néhány héttel ezelőtt boldogan vettem tudomásul, hogy ez a távolság csak néhány centimétert csökkent. Persze egyéni meglátás kérdése, hogy ez jó-e. Nekem erőt ad. Néha egy tonnányi pelenka kimosásához, vagy az évvégi 7-8 vizsgához.

Mindent egybevetve az életem nem lehetne boldog a férjem nélkül, aki magára vállalta a feladataimat az övével együtt. Ha úgy tetszik, őrizte a “családi tűzhelyet” és fogta a kezemet a szigorlataim előtti éjszakákon, amikor vállalta az éjszakázást, kezében egy könyvvel.

Sok mindent köszönhetek évfolyamtársaimnak is, akik “füleim” voltak az előadásokon, amikor itthon volt a helyem anyaként. Köszönet nekik a vidám perceikért, tanárainak pedig megértésükért, segítségükért. Ezért családommal, küzdelmeinkkel együtt boldog vagyok és ez “...nem szervezés kérdése...!”

Polgár Beáta
III. évf. védőnő hallgató

Az orvos halála

Egy reggel arra ébredtem, hogy nagyon rosszul érzem magam. Szüleim nem engedtek el az iskolába, helyette elküldtek az orvoshoz.

Elindultam a rendelőbe, és közben azon gondolkodtam, hányan lehetnek. Odaérve elfoglaltam a helyemet. Nyolc óra már elmúlt, de az orvos még mindig nem jött.

Aranyos kis öreg doktorunk volt, lassan ötven éve dolgozott. Mindenki szerette és tisztelte. Még soha nem fordult elő, hogy elkésett. Az emberek egyre idegesebbek lettek.

– Ilyen még soha nem fordult elő.

– Mit érdekl az az orvosokat, hogy nekem valami bajom van?

– Talán oka van, hogy késik.

– Manapság már ingyen meg sem gyógyítják az embert!

Ilyen és ehhez hasonló mondatok árasztották el a váróterem levegőjét. Már fél tíz volt, de még mindig nem jött senki. A feszültség egyre fokozódott. Egyszer csak nyílt az ajtó és kilépett az asszisztensnő. Minden szempár rászegeződött.

– A doktor úr meghalt, ezért ma elmarad a rendelés.

Csend volt. Senki sem szólt egy szót sem. Az első pillanatban még senki nem fogta fel mi is történt. Lassan, fokozatosan felengedett a hangulat és megint elkezdtek beszélgetni:

– Szegény doktor!

– Mi lesz most a családjával?

– Azért, mert ő meghalt, én nem gyógyulok meg.

– Miért nem gondoskodnak helyettesről?

– Jó neki, már nem fáj semmije!

Megrökönyödve álltam és néztem az embereket. Egy ember élete csak ennyit számít?

Bakainé Haholka Krisztina
II. évf. védőnő hallgató

Képzelt riport egy kaposvári egészségügyi fesztiválról

1994. szeptemberében az évnnyitók időszakában híres vendégei voltak a kaposvári Egészségügyi Főiskolai Tagozatnak. Állandó, de kihelyezett tudósítónknak sikerült papír és tollvégre kapnia őket. Alább a velük készült villáminterjúkat találhatja a nyajas olvasó.

A Feketeerdei Klínikáról ismert Hildegard főnövérrel az Egészségügyi Főiskola demonstrációs terme előtt találkoztunk össze, amint az elsőévesek ápolástan gyakorlat órájáról igyekezett kifelé. Iziben lecsaptunk rá és azonmód elárasztottuk kérdéscincikkel:

– Milyennek találja az oktatás színvonalát?

– Nagyon lelkesek, aranyosak, kedvesek a nebulók és hatalmas az igyekezet bennük az ápolási tevékenység elsajátítására, most éppen az ágyazás különböző formáit tanulták. Ez is csodálatos volt, csak nem egészen világos előttem az oktatás célja, hiszen a kórházi osztályra kikerülve úgymint csak önállóan ágyazódó fotonukleáris párnákkal, takaróhuzatokkal és morzsafőb lézerlepedőkkel fognak találkozni.

– Mi a véleménye az iskoláról?

Haváltoztathatna, mit változtatna meg?

– Az oktatás színvonala kielégítő, a diákság tudásszomja szinte olthatatlan, ezért szerintem örömmel vennék, ha tantárgyaik köre bővülne például asztrofizikával, ornitológiával, nehézipari alapismeretekkel, ógörög és szanszkrit irodalommal.

Változtatásokról szólván az oktatói állásokat csinos magas szőke, izmos fiatal emberekkel töltenem be...

A beszélgetés ezen pontján Hildegard főnövérnek sajnos el kellett mennie.

Magunkra maradván megpillantottuk Hippokratészt, amint éppen a folyosón kaktuszokba gubancolódott tőgáját próbálta kiszabadítani. Írdeklődve figyeltük, majd mikor

látuk, hogy ezen irányú kísérletei valószínűleg sikertelenek lesznek, nem haboztunk tovább és ott a folyosó félhomályos zugában nekiszegteztük kérdéseinket:

– Nagy öröm Önt itt látni, de egyben meglepő is, mi szél hozta Kaposvárra?

– Az itt tartandó orvoskonferenciára kaptam meghívást, aminek örömmel tettem eleget, annál is inkább, mivel öreg hordólakó barátomtól hallottam: "Kaposváron diplomás ápoló képzés folyik!"

– Nos, mi éppen erről szeretnénk Önt faggatni. Miért hatott Önrre ekkora erővel ez a hír?

– Hát kérem ez egy esodálatos dolog, hogy az orvosok végre (fene ezt a kaktuszt!) méltó társra lelnek a gyógyításban. Bár engedjek meg, hogy a bennem felmerült félelmeknek is hangot adjak: az oktatást melyekben megismerve ugyanis felvetődött bennem az a gyanú, hogy az itt végzett ápolók műveltsége és tudása lényegesen magasabb szintű, magasabban kvalifikált lesz, mint az orvosoké. Ez pedig minden kétséget kizáróan problémák forrása lesz.

– Kétségtelen. Az eddig látottak alapján Ön mit változtatna meg?

– Az oktatás metodikáján semmit sem változtatnék. A folyosók virágtartóiban a kaktuszok arányát a többi növényhez képest nullára redukálnám.

– Köszönjük a beszélgetést!

Nem tudjuk, hogy sikerült-e néves vendégünk éjszakadása a kaktusztól, de az biztos, hogy Hippokratész szelleme mindörökké az iskola falai között marad.

Gerencsér Andrea

Madaras Attila

II. évfolyamos diplomás ápoló hallgatók

Graffiti

*Az élet nemi úton terjedő betegség, és a mortalitás 100%.
A bolondok, a részegek és a gyerekek mindig az igazságot mondják.
Az egyedüllét kettesben a legélvezetesebb!
Mind egyikünknek van valami hibája, csak rajtam nem látszik.
Teljesen egyetértünk, te szeretsz engem és én is szeretem magam.
A valóság az antialkoholista mozgalom alkotta illúzió.
Itt játszó az ezüket, otthon meg fogason alszanak.
Szeretem azt és őt, ebben a sorrendben.
Mielőtt találkozol a szép herceggel, még rengeteg bókát kell megcsókolnod.
A szerelem bizgó megfélemlítés mindenről, ami rajta kívül van.*

fülkébe, a kulcsok között keresgél. Negyed óra elteltével vastos kulcsesomóval tér vissza, s megkezdődik a "melyik kulcs illik a zárba?" produkció. Mikor már a helyzet reménytelenné válik, jön a nagy felismerés: a keresett kulcs a nyakában lóg. Végre az ajtó kitarul és sikeresen bejutok.

Névtelen Várakozó

*A történet nem a valóságon alapszik, úgyhogy bármilyen hasonlóság csak a véletlen műve lehet.

Gólyatábor

Egyszer mindent el kell kezdeni. A jó hagyományt illik folytatni. E két mondat lehetett a gólyatábor szervezőinek vezérfonala. Ugyanis mióta vannak felsőbb évesek tagozatunkon, mindig megrendezik a tábort. A tanévet nyitó rendezvényt a tanárok is "kitüntetett figyelemmel" kísérik, hisz e hagyományos bemutatkozást követő napon már ismerősként találkoznak a padsorokban helyet foglaló elsősökkel. Így volt az idén is.

Napsütéses, nyári délután érkezünk meg Balatonfenyvesre, mi oktatók, hogy megismerkedjünk a leendő első éves diplomás apóó, illetve védőnő hallgatókkal. A tábor lakói már az előző napokban is élvezték a Balaton szépségét, a kisse hűs víz simogatását.

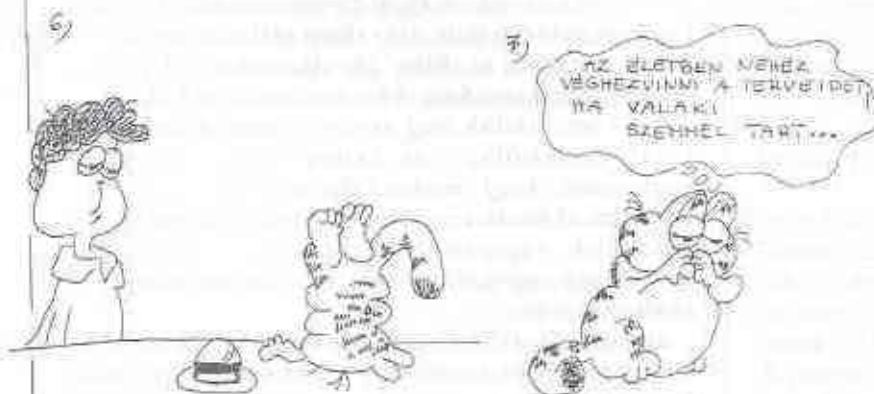
Jókedvvel, vidáman fogadtak bennünket. Rövid ismerkedés után hangulatos, kacagtató közös vetélkedőre került sor, melyben ügyességről, leleményességről tettek tanúbizonyságot a csapatok. (Ami igaz az igaz, mi már nem tudtunk olyan fürgén "vetközni", vagy becsukott szemmel csokit keresni mint a gólyák.) Dicséret illeti a tréfás vetélkedő kitalálói, mert jobbnál jobb feladatokat gondoltak ki.

A "nehézségek ellenére" oktatói csapatunk az előkező 4. helyen végzett. Mit mondjak, jól éreztük magunkat.

"Az elcsigázott testek felfrisítésére" készített finom vacsorát közösen fogyasztottuk el, majd az elsőéves hallgatók villámtréfákkal, rövid humoros jelenetekkel szórakoztattak bennünket és egymást.

Jó hangulattal zárult az est, ismerősként váltunk el egymástól.

Lukácsné Sebestyén Katalin

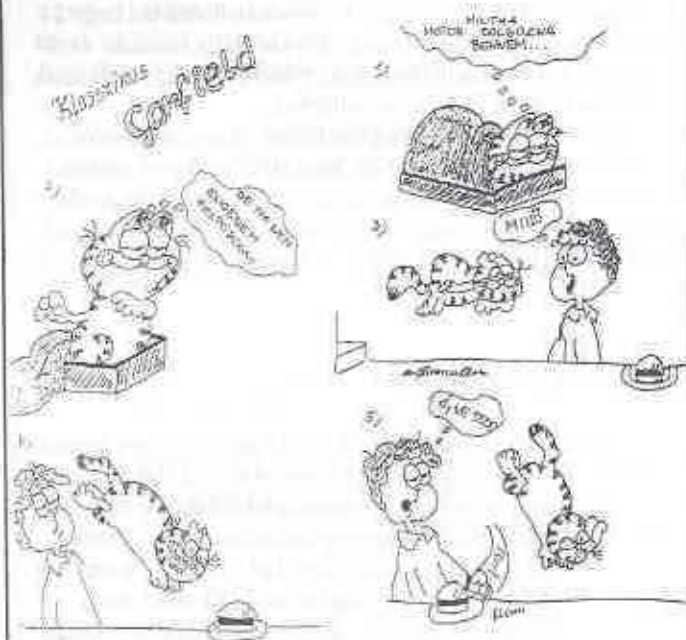
Forró drót

Délután 4 után.
Mindenki izgalommal várja
hogyan látott párja
távolból tárcsázza.

Am a vágy gyakran terv marad
S az áhított álom elmarad.
De, néha ott bujkál a kis ördög,
S a telefon fel-fel csörög.

Vajh, mi lehet a bajok oka?
Drága portásunk rosszindulata.
Pedig nem kérünk mi túl sokat,
csak megértő szavakat.

Perlényi Noémi
Odravics Beáta
Jakab Mónika
II. évf. védőnő hallgatók

Tuti-buli

Preparáltunk egy új klubot
Remélem, te is tudod?!
Szerdánként van sulibuli
Térj be hozzánk Juli, Gyuril!

Folyik itt minden, mi pezsdíti véred
Nem felejtod, ha egyszer átéled.
Tetszeni fog, majd meglátod,
S legközelebb hozod családod.

Perlényi Noémi
Odravics Beáta
Jakab Mónika
II. évf. védőnő hallgatók

AVATÁS

1993/94. tanévben

Dr. Komáromy László főiskolai tanár a Pécsi Tagozat igazgatójának avatási beszéde (1994. június 18.)

Tisztelt Rektorhelyettes Úr, Főtanácsos Úr, Kedves Vendégeink, Hölgyeim és Uraim!

Igen tisztelt fiatal Kollégák!

Jelentős eseménye, kiemelkedő nnepe van ma a Pécsi Orvostudományi Egyetem Egészséggyógyászati Főiskolájának.

Nagy öröm Egészséggyógyászati Főiskolánk életében, hogy 21 dietetikus, 29 gyógytornász, 19 szociális munkás és 57 védőnő számára adhattuk át az okleveleket és avathattuk őket szakmájuk fiatal képviselőjévé.

Így 126 diplomás hagyja el a főiskola tagozatainak falait, s jut el az egészséggyógyászati és szociális szféra különböző terleteire, hogy elősegítse az egészség megőrzését, részt vegyen a betegségek megelőzésének, gyógyításának, kezelésének folyamatában, a társadalmi konfliktusok feloldásában.

Tisztelt fiatal Kollégák!

A kezdő és tanulmányait befejező hallgatóit egyformán szerető és tisztelő alma mater kibocsátja Önöket falai közé, hogy a magyar egészséggyógyászati, a magyar társadalom különböző szintjei számára modern ismeretekkel felvértezett kollégák kezdhesék meg tevékenységüket. Nagy öröm és megnyugvás, hogy kibocsáthatjuk ki Önöket, hogy az Önök tevékenységét valóban várja társadalmunk. E ténynek óriási a jelentősége, hisz kedves dietetikus, gyógytornász, szociális munkás és védőnő kollégák, Önöket a meghirdetett, felajánlott állások nagy száma várja.

Joggal hihetjük, hogy ezt a tényt alig lehet t hangoztatni, hisz e helyzetből következően az elhelyezkedési gondok réme nem keseríti meg pályakezdekésük első lépéseit.

A mai nappal tisztelt fiatal Kollégák, az Önök számára lezárult életük egy döntő, meghatározó szakasza, hisz vége a csodálatos diákéletnek, a tegnapi hallgatóiból a holnap fiatal diplomásaivá váltak, akik előtt nap mint nap jobb és jobb kihívások állnak majd.

A gondtalan diákéletnek, melyet a vizsgaidőszakok felhőit csak időnként tetek borulttá, vége s kezdődik az a munka, melyre igyekeztünk Önöket felkészíteni. Igen, igyekeztünk Önöket a legjobb törekvéseink szerint felkészíteni választott hivatásukra, de most már Önökön a sor, feladataikat kinek-kinek saját szakterületén Önöknek kell végrehajtani. S ebben az új szerepkörben a harmadéves hallgatókból most ismét kezdő lesz.

Új életforma kezdődik tehát, jobb és jobb élet-helyzetekkel találkozunk, melyekben a segítségre szorulókat adják fel Önöknek a kérdéseket, a feladatokat, s a feladatokat hibamentesen, tökéletesen kell megoldani. Nem mondhatjuk természetesen most azt, hogy ez könnyű lesz! Nem mondhatjuk, hisz ott állnak majd szemben a beteg kisgyermekkel, a mozgásában gátolt beteggel, az egészségtelen, sokszor önpusztító életmódot folytatóval és a számtalan többi, a megromlott egészséggel és társadalmi problémáival küzdő embertársakkal.

Ezek a szitációk lesznek azok, amelyek az igazi próbatételt jelentik majd az Önök számára, s e helyzetekben kell majd alkalmazniuk az előadások, laboratóriumi és kórtérmi gyakorlatok vagy a szociális szféra különböző szintjein eltöltött oktatási órákon hallottakat.

E munkában nyilvánvalóan nem lesznek egyedül, hisz egy-egy meghatározott irányban működő team tagjai lesznek, de ne feledjék, ez nem fedheti el az Önök személy szerinti felelősségét. Bizunk abban, hogy Önök kifogástalanul állják majd meg helyüket e helyzetekben, s mint a Pécsi Orvostudományi Egyetem Egészséggyógyászati Főiskolájának kitöltői a nagy vizsgáztató, a társadalom előtt, embertársaik előtt is jól vizsgáznak mindabból, amit főiskolás korukban tanultak.

Tisztelt fiatal Kollégák, kedves Vendégeink!

A mai nnepi esemény során immár második alkalommal van lehetőségünk arra, hogy nagyméretű egyetemünk fiatal főiskolája tőnk bocsássa tanulmányait eredményesen befejező hallgatóit. Ez egyben azt is jelenti, hogy szerény kis jubileumunk is van. A Pécsi Orvostudományi Egyetem Egészséggyógyászati Főiskolája, vagy ahogy várhatóan rövidesen mondani fogjuk az Egészséggyógyászati Főiskola, 5 éve kezdte meg működését.

1989-ben indultak meg az első lépések a Kaposvári, Pécsi, Szombathelyi és Zalaegerszegi Tagozatok szervezésére, hogy megkezdődhessen egészséggyógyászati, társadalmunk számára egyetemünk szervezeti keretei között is felsőfokú végzettséggel rendelkező szakemberek, dietetikusok, gyógytornászok, szociális munkások és védőnők képzése.

Így hát amikor Önök, kedves frissen avatott diplomások, megkezdtek tanulmányaikat, már második alkalommal tettek főiskolánk hallgatói itt az aulában fogadalomtételt elsőévesként. Önök már kissé kitaposott ton, de kevés

tapasztalattal rendelkező intézmény hallgatóiként kezdték meg tanulmányaikat.

Tudjuk, és erre Önök is emlékeznek, hogy továbbhaladni ezen az úton nem volt problémamentes, sok volt a nehézség, ezt gyakran Önök is észlelték. Egyben azonban arra a tapasztalatra is szert tettek, hogy az új létrehozásának folyamata gyakran jár akadályokkal, buktatókkal, de az eredmények kárpótolják mindenért az érte küzdőt.

S ha most fiatal Kollégák Önökre tekintünk, nyugodtan mondhatjuk: megérté!

Jogosan tehetik fél azt a kérdést fiatal Kollégák, hogy a tavaly avatottak hogyan képviselik a főiskolát, hogyan állják meg helyüket a gyakorlatban.

Nos, örömmel mondhatjuk el a visszajelzések alapján, hogy az első alkalommal diplomát kapott hallgatókról igen jók a hírek, munkájukkal elégedettek vezetőik, ők személyesen pedig örömeiket lelik munkájukban. Biztosak vagyunk abban, hogy a következő végzős évfolyamnak is hasonló jó híreket mondhatunk majd Önökről.

S hogy mutatkozik szerény jubileumunk a számok tükrében?

120 hallgatóval indultunk az első évfolyamon, e tanévben 698 hallgatónk van, s a következő tanévben 1076 hallgatónk végzi majd a különböző évfolyamon tanulmányait. E tanévben a már végzős hallgatókat kibocsájtó négy szakunk mellett újabb, a diplomás ápoló szak kezdte meg munkáját, s a következő tanévben várható további két szakunk indulása.

Tisztelt fiatal Kollégák!

A gyorsan eltelt főiskolai évek az Önök számára alkalmasak voltak arra, hogy szaktudományuk szerteágazó összetevőinek alapjait megszerezzék. Ennek megszerzéséről szóló dokumentumot, oklevelüket boldogan tartják most már a kezükben.

Ez az, amely Önöket feljogosítja választott hivatásuk gyakorlására, de ez egyben kell, hogy figyelmeztesse is Önöket arra, hogy megszerzett tudásukat folyamatosan megerősíteniük, gyarapítaniuk kell. Egyetemünk, főiskolánk tagozatainak könyvtárai továbbra is várják Önöket, folyóirataink, szakkönyveink a szaktudományok legújabb eredményeit naprakészen adják bármikor az Önök kezébe. Kérem, éljenek ezzel a lehetőséggel!

A folyamatos önképzés ezen formája mellett az Önök rendelkezésére áll majd a főiskolánk által szervezendő posztgraduális képzési forma, mely néhány év múlva szervezett keretben is fog nyújtani ismereteik, tudásuk szinten tartására mind elméleti, mind gyakorlati téren.

Ne felejtsek soha sem el, hogy nincs befejezett tudás, diplomájuk értéke csak úgy maradhat tartós és csak úgy nőhet, ha a tanulási folyamatot további életszakaszaik állandó elemeként tekintik.

Tisztelt fiatal Kollégák!

Az Önök hivatásának gyakorlásához igen nagy szükség van mindazon tulajdonságok fejlesztésére, amelyeket tanulmányaik során igyekeztünk Önökben kialakítani, s amelyek szakmai ismereteik mellett elengedhetetlenek.

Olyan emberi tulajdonságok ezek, melyektől a szakember

igazi emberré válik, melyekre tevékenységük során nagy szükség lesz: empátiájuk, toleranciájuk, lelkiismeretességük, felelősségtudatuk, optimizmusuk sohase fogyjon el, ne kopjon meg a munkában telt hétköznapi sodrásában. Gondoljanak mindig arra, hogy biztató mosolyuk, erőt és biztatást adó tekintetük, kedves szavuk a terápia, a helyzetek megoldásának igen fontos tényezője.

Mindez a rászoruló embertársainknak fontos kapaszkodója lesz a nehéz szituációkban, legyen az akár kisgyermek vagy felnőtt.

Végül kedves Kollégák, ezen ünnepélyes percekben gondoljanak szeretettel és hálával azokra, akik lehetővé tették, hogy ez a mai szép nap bekövetkezhessen az Önök számára. Igen, a szülőkről, a családról van szó, hisz ez a közeg biztosította, egyengette az Önök útját a mai ünnepélyes avató kézfogások pillanatáig, együtt voltak tanulmányaik során lélekben is mindig Önökkel, s most is közös az örömük. Őrizzék meg a mai nap kedves pillanatait sokáig emlékezetükben, hogy kellő pillanatban elő tudják majd venni.

A jól végzett munka örömeivel búcsúzzanak el évfolyamtársaiktól, tanáraiktól az alma matertől. Búcsúnk azonban szóljon csak rövid időre, hisz visszavárjuk Önöket majd az évfolyamtalálkozókra és bármikor, amikor úgy érzik, hogy a mindennapok sodrásában segítségükre tudunk lenni.

Sok sikert, megelégedett életet, hivatásuk gyakorlásának örömet személyes boldogságot kívánunk Önöknek.

S mi lehet az utolsó szó?

Viszontlátásra Kollégák!

PÉCSI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM EGÉSZSÉGÜGYI FŐISKOLA OKLEVÉLOSZTÓ ÜNNEPSÉGE

1994

Meghívó

VÉGZETTEK

Dietetika Szak - Pécsi Tagozat

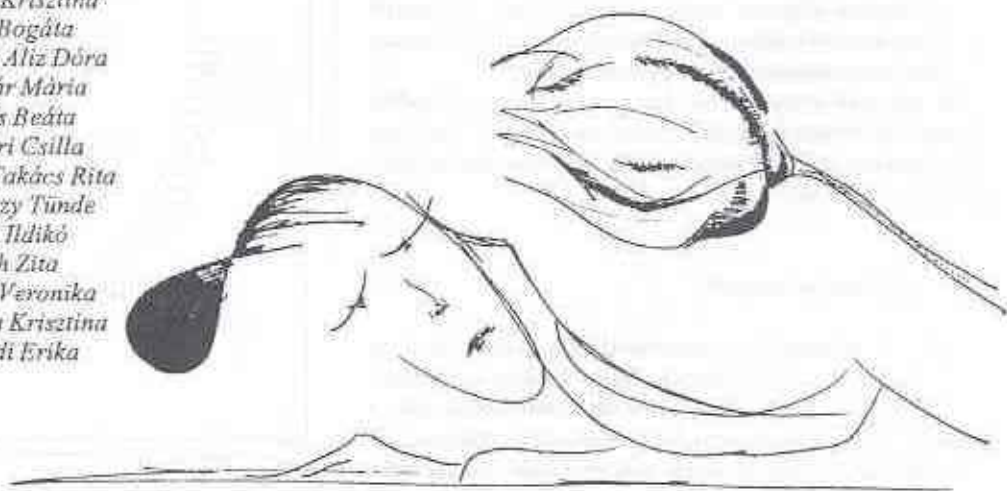
Antal Tímea
Bana Agnes
Belső Hajnalka
Czotter Mariann
Csötönyi Tünde
Felde Katalin
Forgács Krisztina
Horváth Balázs
Juhász Anikó
Katoná Andrea
Kőszegi Anikó
Nádasi Éva
Nemes Krisztina
Ródek Eszter
Schmidt Beáta
Szabó Andrea
Szőke Tünde
Takács Viktória
Varga Judit
Végvári Viktória
Vincze Beáta

Szociális Munkás Szak - Szombathelyi Tagozat

Bartalos Krisztina
Csiszár Ildikó
Fehér Katalin
Holoizinger Csilla
Janszky Rita
Dembrowskyné Kántor Eszter
Krizsán Éva
Szentkirályi Bernadett
Légrádi Ágota
Mező Edina
Mészáros Gabriella
Németh Zsuzsanna
Puskás Krisztina
Ráth Andrea
Réthy Anna
Seiffert Zsuzsa
Szentkirályi Péter
Tóth Tímea
Vargu Tamásné

Gyógytornász Szak - Zalaegerszegi Tagozat

Bacsu Józsefné
Beőste Krisztina
Bicsák Andrea
Bogyay Anita
Csaba Nikoletta
Cser Károly
Hegyhé Csizsár Ildikó
Szabóné Debreczenyi Krisztina
Demény Tímea
Tolnayné Doktor Krisztina
Fekete Andrea
Fekete Enikő
Hamza Gabriella
Vargáné Horváth Bernadett
Horváth Erika
Kappel Adrienn
Kauzál Krisztina
Kiss Bogáta
Krokker Aliz Dóra
Kulesár Mária
Mátés Beáta
Sárvári Csilla
Páhyné Takács Rita
Thuróczy Tünde
Tóth Ildikó
Tóth Zita
Vankó Veronika
Varnava Krisztina
Várdi Erika

Védőnő Szak - Kaposvári Tagozat

Bazsika Katalin
Békefi Judit
Bódis Mónika
Bognár Csilla
Bujtor Csilla Annamária
Erdélyi Bettina
Henesei Gyöngyi
Herdics Szilvia
Hopp Andrea
Kámán Zsuzsanna
Lázár Tünde
Ludvig Erzsébet
Major Andrea
Maninger Katalin
Müller Mónika
Mikó Andrea
Nagy Katalin
Németh Piroska
Pacsai Beáta
Pécsi Diána Magdolna
Szabó Andrea
Szabó Szilvia
Szende Ágnes
Takács Ildikó
Takács Mónika

Védőnő Szak - Szombathelyi Tagozat

Altmajer Beáta
Boda Andrea
Bognár Anita
Egresi Adrienn
Farkas Tímea
Fazekas Mónika
Geiling Ágnes
Gyökeres Mária
Györke Brigitta
Gyuk Marianna
Horváth Anita
Horváth Ildikó
Kelemenné Kanzler Ibolya
Kiss Éva
Komáromi Szilvia
Kovács Anett
Leitgeb Mária
Molnár Erika
Molnár Hajnalka
Molnárné Tóth Ildikó
Németh Éva Mónika
Sohár Anikó
Strén Gabriella
Sütő Izabella
Szalai Mónika
Taál Zsuzsanna
Tatai Andrea
Tőke Mónika
Ulicska Judit
Unger Anita
Bödecsné Vargyai Diána
Zubor Judit

Főiskolánk a számok tükrében

Az 1993/94-es tanévben 126 fő kapott diplomát. 1994-ben a védőnő, szociális munkás, diplomás ápoló, dietetikus és gyógytornász szakokra 615-en jelentkeztek. Az 1994/95-ös tanévre 418 hallgató nyert felvételt. Főiskolánk négy tagozatán összesen 934 hallgató tanul, nappali hallgató 670, levelező hallgató 264.

Ima

Zárda én nékem ez a világ.
Suttogó ijesztő hangok vesznek körül.
Uralkodik az embereken Sátán.
Záporosőt kívánnék, hogy kimossa
Sötét lelkünk ből a rosszindulatot.
Adj, Istenem záporosőt (de özönvizet ne!)

(1992)

Lázár Tünde

1994-ben végzett védőnő hallgató

Krónikus optimizmus

Felfoghatatlan vágyak háboriznak
Szívemben, elmémiben, véremben,
S ha fel-fel bukkan egy mint győztes – vak,
süket vagyok? Én fel nem ismerem.

Nincs akaratom csak egy úton járni,
Túl sok felé szakadna szét szívem.
És járásom sem tudnám gyorsítani.
Ha szárnyam nincs, a célt nem érem el.

Tudom, árral szemben evezek már rég,
De a reményt még ma sem adom fel.
A holnaptól többet remélek: kék ég

Rejtőzik mindig szürke felhők mögött.
Hiába szenved mindenki mellettem
Jó szél dagasztja egyszer vitorlámat.

(Kaposvár, 1992. 04. 21.)

Lázár Tünde

1994-ben végzett védőnő hallgató

Kaposvári Hírek

1994. június 24-én a POTE Aulájában ünnepi külsőségek között avatták fel az ez évben végzett hallgatóinkat. A kaposvári tagozatról 25 végzett védendő kapott diplomát, közülük kitüntetéssel végzett Bujtor Csilla hallgatónk. Az avatás bensőséges hangulata, az útravalót is megfogalmazó büszkesztató szavak mind a hallgatókban, mind végzett hallgatóinkban maradandó emléket hagytak.

A kaposvári tagozat műszaki csoportvezetője Szerecz László eredményesen elvégezte az OTE Egészségügyi Szakmérnöki Szakát. Szakdolgozatának témája az "Egészségügyi főiskolai képzés támogatására alkalmas demonstrációs termek kialakításának műszaki szempontjai", melynek elkészítéséhez az egészségügyi főiskola különböző tagozatain szerzett tapasztalatokat is felhasználta.

Főiskolai tagozatunkon látogatást tett a Hogeschool van Amsterdam project-igazgatója Drs. H. J. Bussler úr, aki megismerkedett a tagozaton folyó oktatással, tájékoztatást adott saját intézményének tevékenységéről. A megbeszélés eredményeként kialakulóban van a két intézmény között egy tartósabb kapcsolat, mely részben egymás tevékenységének megismerésére, segítségére, későbbiekben pedig tanár és diák cseréire is kiterjedhet.

1994. augusztus 25-27. között főiskolai tagozatunk adott otthont a Magyar Táplálkozástudományi Társaság XX. Vándorgyűlésének, melynek fő témája "A táplálkozástudomány oktatása az egészségügyi képzésben" volt. A témához kapcsolódóan főiskolánkról több előadás hangzott el.

A tagozat diplomás ápolóképző szakának szakvezetője dr. Rumi György osztályvezető főorvosvezér-őszétől főiskolai docensi címet kapott. Gratulálunk!

A nyár folyamán tagozatunkon nagyszabású belső átalakítások zajlottak. Ennek eredményeként új csecsemő- és gyermekgondozási demonstrációs terem, egy új nyelvi laboratórium és a laboratóriumhoz kapcsolódó mérőszoba, valamint új tanterem készült. A jó minőségben és esztétikusan elvégzett munkához gazdasági és műszaki vezetéseinknek gratulálunk!

1994. augusztus 25-27-én Kaposváron rendezték meg az Egészségügyi Szakdolgozók VII. Országos Kongresszusát, amelyen az ország minden részéről érkezett több mint 1200 szakember vitatta meg az egészségügyi ellátás különböző területeiről elhangzott előadásokat. A bejelentett munkák száma meghaladta a négyszázat, amelyből az előkészítő szakmai zsűri 123 előadást és 42 posztert tartott alkalmasnak a kongresszuson való bemutatásra. Főiskolánk kaposvári tagozatáról 3 oktatói előadás szerepelt a programban, ezenkívül 2 idén végzett főiskolai hallgatónk és egy másodéves védendő hallgató is tartott előadást. Büszkeséggel töltött el bennünket, hogy Pécsi Diana "A drogfogyasztó magatartás kialakulásának vizsgálata középiskolás fiatalok körében" című előadása különdíjat kapott a közönség szavazata alapján. Az előadónak és a díjazottnak gratulálunk!

A "Védendő" című folyóirat legfrissebb számában megjelent dr. Biró Hunorné főiskolai tanársegéd az "AIDS preventio oktatása három kaposvári középiskolában" című dolgozata.

Megyei Szakdolgozói Fórumot tartott az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Somogy Megyei Intézete és az Egészségügyben Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének Somogy Megyei Bizottsága Főiskolai Tagozatunkon 1994. szeptember 22-én. A tanácskozáson megjelent és "Az alapelállítás reformja, finanszírozása. A fogászati és az üzemegészségügyi ellátásban várható reformfolyamatok és a szakdolgozókat érintő változások" címmel előadást tartott dr. Kókény Mihály a Népjeléti Minisztérium államtitkára. "A diplomás ápolóképzés lehetőségei az alapelállításban. A közösségi ápoló" címmel Tagozatunk adjunktusa Koritár Károlyné is előadott a tanácskozáson.

Pécsi Hírek

A Pécsi Tagozat Diplomás Ápoló Szakos levelező hallgatói megkezdték klinikai gyakorlataikat a POTE Neurológiai-, Gyermekgyógyászati- és II. Belgyógyászati Klinikáján. A hallgatók nagy érdeklődéssel végzik a gyakorlati munkát, melynek részletes értékelésére visszatérünk.

Befejeződött a Pécsi Tagozat Diéttetikai Szakának új tankönyvének kialakításának első lépéseje. Az I. és II. éves hallgatók ételkészítési gyakorlataikat a folyó tanévben már itt kezdik meg.

1994. augusztus 25-27-én Kaposváron megrendezett XX. Vándorgyűlésen a Magyar Táplálkozástudományi Társaság Nívódíjat adott át. Az 1993. évi Nívódíjra Medicina Kiadó által megjelentetett "Vesebeteg Diéttáskönyve" e kiadványa kapta, a népszerű szerzőpáros Gaálné Póda Bernadett, dr. Zajkás Gábor diéttáskönyv-sorozatából.

A díj odaítélésénél az indoklás, a mű hiánypótló volt, a vesebeteg számára a tudnivalók, orvosi és táplálkozástudományi ismereteket közvetít, úgy, hogy érdekesnek tartották a kiválasztásra. A bírálók külön kiemelték, hogy a technológia közvetítése, valamint az ételek összeválogatása és a készítmények leírása mindenki számára közérthető és újszerű.

Ugyanezen a Vándorgyűlésen a Pécsi Tagozat Diéttetika Szakáról előadást tartottak Figler Mária - Mózsik Gyula - Nagy Lajos "Diéttetikus és orvostanhallgatók táplálkozási ismereteinek összehasonlító vizsgálata" címmel.

1994. október 4-től kezdődően 4 hetes időtartamra érkezett Finnországból a Jyväskylä-i Central Finland College of Home Economics and Teacher Education iskola két hallgatója tanulmányútra a Pécsi Tagozat Diéttetika Szakára. Vendégeink részt vesznek a Szak mindhárom évfolyamának előadásain, gyakorlatain, továbbá a POTE Klinikáin és Központi konyháján végeznek gyakorlati diéttetikus munkát.

Központi Hírek

1994. május 13.

A POTE-n az Ápolói Világnap ünnepségsorozatának nyitó konferenciájára került sor. A programokon elhangzottakból izellőt nyújtotunk az "Összekötő" c. információs lapunk különkiadásában.

1994. május 30. és június 6.

A diplomás ápolóképzés tantárgyainak egyéves oktatásával kapcsolatos tapasztalataikat tárgyalták meg oktatóink a vezető oktatók bevonásával.

1994. június 8-án a Népjóléti Minisztériumban Doris M. Modly professzor asszony (Director, International Health Program and WHO Collaborating Center for Nursing) a diplomás ápolóképzés curriculumjának első évi tapasztalatairól munkaértekezletet tartott a curriculum-fejlesztésben résztvevő oktatók számára. Az Egészségügyi Főiskolai Központot dr. Császár Pirooska képviselte.

1994. június 13.

A felvételi vizsgabizottságok elnökei részére tájékoztató értekezletet tartottunk.

1994. június 18.

A POTE Egészségügyi Főiskola avatóünnepségének megrendezésékor 126 fő vehette át az oklevelét.

1994. június 20-29.

A POTE Egészségügyi Főiskolára jelentkezett 615 fő felvételi vizsgáját szerveztük meg, 418 fő nyert felvételt.

1994. július 3-6. között rendezték meg Oslóban a Norvég Nőverszövetség rendezésében az Európai Nővérkutatói munkacsoport VII. Konferenciáját. A konferencián dr. Buda József főiskolai tanár, a POTE Egészségügyi Főiskolájának főigazgatója, dr. Komáromy László főiskolai tanár, a POTE Egészségügyi Főiskola Pécsi Tagozatának igazgatója és Sasváriné Bojtor Anna, a POTE Egészségügyi Főiskola Pécsi Tagozata Diplomás Ápoló Szak adjunktusa vett részt.

1994. július 10-13. között rendezték meg Stockholmban a XII. Nemzetközi Falégszégügyi Kongresszust, melyen részt vett és előadást tartott dr. Buda József főiskolai tanár, a POTE Egészségügyi Főiskolájának főigazgatója, dr. Komáromy László főiskolai tanár, a POTE Egészségügyi Főiskola Pécsi Tagozatának igazgatója.

Dr. Buda József főiskolai tanárt, a Társaság vezetőségi tagját - az International Association of Agricultural Medicine and Rural Health közgyűlésén az újonnan megalakított Nursing Commission elnökévé választották.

1994. október 12.

Doris M. Modly professzor asszony a diplomás ápolóképzés klinikai gyakorlatainak értékelésével kapcsolatos megbeszélést folytatott és ellátogatott a Neurológiai Klinikára, Gyermekklinikára, a Nephrológiai Centrumba és a II. sz. Belgyógyászati Klinikára, ahol a hallgatókkal és szakpolókkal is konzultált.

Gyorsulás

*A vonat ablakából látni:
felszántott föld
repce virágon
fák egymásutánja
Érezni, hogy kicsúszik a talaj
a láb alól
Elképzelni, hogy minden
megrévezhető eltűnik
és marad valami más*

*Tulán egyszer mag lesz belőle,
egy égtűző, vakmerő reményé...*

(1994)

*Lázár Tünde
1994-ben végzett védőnő
hallgató*

Búcsú

Méltó tisztelettel vettek búcsút ismét egy halottjuktól a Szombathelyi Tagozat munkatársai.

Egy fiatal intézmény második halottjától vett végső búcsút. Szívszorító érzés ez mindenkor, de különösen akkor, ha ilyen fiatal.

Munkatársunk, sokak barátja mindössze 48 évet élt.

1991. telén került hozzánk. Portásként dolgozott. Többnyire éjszakára kérte magát, hogy napközben súlyos beteg édesanyját istápolhassa.

Igy aztán kezdetben csak a koránkelők és későn végzők ismerték igazán.

Őszinte, nyíltszívű, becsületes ember volt. Bármikor számítani lehetett rá, úgy saját helyén, mint más munkákban.

A kör, mellyel szemben a tudomány tehetetlen alig három hónap alatt elragadta tőlünk. Mikor utoljára találkoztam vele, éreztem tudja, hogy menthetetlen. Beszélgettünk, s olyan távolra kalandozott tekintete. Talán már a végtelent fürkészte.

Segy nap bekövetkezett az elkerülhetetlen. Szívfaeserő érzés volt, hallani utolsó órái történetét.

Legutolsó kérése volt, hogy mosdassák meg, mert találkozik édesanyjával.

Pedig nem tudta, hogy alig pár hete már eltemették.

Teste még élt, de lelke már az örökkévalóságban szárnyalt, s tün édesanyja már intett felé...

István!
Nyugodjon örök békében!

1994. augusztus.

*munkatársaid nevében
Pongrácz Ferenc*

Szombathelyi hírek

A Szombathelyi Tagozat új TORNACSAKARNOK-ának ünnepélyes átadására és avatására került sor szeptember 21-én délelőtt 10 órakor. A létesítményt Dr. Kellermayer Miklós oktatási rektorhelyettes avatta fel. Az avatást egésznapos sportprogram követte, fűszerezve vidámsággal és bohémiséggel.

Az ünnepség díszvendégei voltak: Szabó Éva Vas megyében élő örökös magyarbajnok teniszezőnő és Balczó András többszörös világ-, olimpiai és magyar bajnok ötösöző, akinek a "Küldetés" című filmjét a résztvevők megtekintették és utána elbeszélgettek az alkotásról a film főszereplőjével Balczó Andrással.

A kellemes napot este 9 órakor disco zárta.

A Szombathelyi Tagozat Diplomás Ápoló szakáról Németh Gyuláné főiskolai adjunktus vett részt a MASHAV és az Egészségügyi Szakdolgozók Központi Továbbképző Intézete által augusztusban Budapesten szervezett "Ápolási menedzsment" fakultatív továbbképzésen. A továbbképzést Tova Hendei és Nurit Wagner izraeli, az ápoláskutatással és az ápolás gyakorlati problémáival foglalkozó szakemberek tartották.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat és az "Initiative CHRISTEN für Europe" között ez évben született megállapodás szerint a Szombathelyi Tagozatnál működő Máltai Ifjúsági Csoport 5 hallgatója egy hónapos gyakorlatát töltötte Aachenben júniusban.

Cseremegállapodás keretében Magyarországon szociális munkát vállaló 6 német fiatal látogatott Szombathelyre augusztusban és ismerkedett a Máltai csoport munkájával. Közülük egy – a magyar nyelvtanfolyamon való részvételt követően – szeptember közepén kezdi meg főiskolánkon és a Máltai Szeretetszolgálat Szombathelyi Szervezeténél egyéves vállalása teljesítését.

Pécsett a felvételi vizsgák lebonyolításában szakunkról Prof. Dr. Illei György szakvezető vett részt.

Prof. Dr. Illei György szakvezető 1994. augusztus 3-7-ig látogatást tett Leicesterben a Charles Frears College of Nursing and Midwifery-n kapcsolat létesítés érdekében. A megbeszélés eredményeként október folyamán oktatók érkeznek Szombathelyre a leicesteri főiskoláról, amelyet a későbbiekben oktatók és hallgatók csérelje követ.

Augusztus 16-án a Diplomás Ápoló Szakon az oktatásban résztvevő oktatókkal megbeszélésre került sor az előző év tapasztalatairól a tanév előkészítéséről, különös tekintettel a meginduló levelező képzésre. Szó volt a nyelvtanítás hatékonyabbá tételének kérdéseiről is.

A diplomás ápoló levelező képzés gyakorlati kérdéseiről Dr. Lakner László tagozati igazgató és Prof. Dr. Illei György

szakvezető előkészítő megbeszélést folytatott a Vas megyei Markusovszky Kórház vezetőivel.

A Szakdolgozók VII. Országos Kongresszusán Kaposváron augusztus 25-27 között tagozatunk Diplomás Ápoló Szakát Somogyi Józsefné képviselte. A plenáris ülés megnyitóján a népjóléti miniszter úr is felszólalt, többek között méltatta a szakdolgozók nélkülözhetetlen "szerepét" az egészségügyben és támogatásáról biztosította a Magyar Ápolási Egyesületet abban a törekvésében, hogy kamarává alakuljon. A kongresszuson többértékes előadás hangzott el a Diplomás Ápolóképzés elméleti és gyakorlati oktatásáról is.

A szociális munkás képzés szombathelyi történetében 19. első végzős hallgató sikeres záróvizsgát tett. (A diplomadolgozat védését követően a hallgatók gyakorlati és komplex elméleti záróvizsgát tettek.)

Júliusban a Gödöllőn rendezett VI. Nemzetközi Családívó Nyári Egyetemen Kránitzné Réthy Anna főiskolai tanársegéd vett részt.

A Szociális Munkás Képző Iskolák 27. Nemzetközi Kongresszusán Amszterdamban júliusban Dr. Takács Magdolna a szociális munkás szak vezetője képviselte a szombathelyi főiskolai tagozatot.

Az I. évfolyamos szociális munkás hallgatók közül Pardi Beatrix, Lakos Lilla, Pintér Erika, Sallai Zoltán, Berke Erika, Pörköly Beáta, Vida Mária, Turi Renáta, Kovács Zsanett, Horváth Helga, Füzsi Klára, Keller Mónika, Csabay Erzsébet az Egyházmegyei Karitásztól szervezett nyári táborban dolgoztak.

A Magyar Táplálkozástudományi Társaság Vándorgyűlésén Kaposvárott Dr. Takács Magdolna tartott előadást "Táplálkozástudomány és a szociális munka" címmel.

A Pszichológiai Társaság Budapesten megrendezett kongresszusán a szociális munkás szakról Wagner Lászlóné főiskolai tanársegéd, Károlyiné Kóczyán Katalin főiskolai adjunktus és Szontkányi Péter tanársegéd vett részt.

Az Országos Kiemelkedő Társadalomtudományi Kutatások (OKTK) az "Újabb fejlődési irányok a magyar gazdaságban, társadalomban és állami életben" témakörben Budapesten rendezett konferencián a szociális munkás szakról 10 oktató vett részt.

A PHARE Programiroda által támogatott projekt kidolgozásán a szociális munkás képzést dr. Takács Magdolna szakvezető és helyettese Horváth Izidorné képviselte.

Zalaegerszegi Hírek

1994. június 23-25.

A miskolci VI. Egészségügyi Továbbképző és Tudományos Konferencián a diplomás ápoló szakról Müllerné Szögedi Ildikó és Gróf Albertné tanársegédek vettek részt két önálló előadással.

Müllerné Szögedi Ildikó előadásának címe: Hallgatók teljesítményének mérése az elsősegélynyújtás témakörében.

Gróf Albertné előadása volt: Az ápolási modellek szerepe és oktatása a mindennapi gyakorlatban.

A Diplomás Ápoló Szak oktatói részt vettek azon a pécsi értekezleten, ahol az egészség és ápolás tantárgy oktatói beszéltek meg az éves tapasztalataikat.

1994. június 8.

A Népjóléti Minisztériumban Dr. Doris Modly vezetésével közös megbeszélés volt a Diplomás Ápoló Szakon folyó oktatás egyéves tapasztalatairól, melyen Dr. Ábrahám Istvánné tanulmányi főelőadó és Gróf Albertné tanársegéd képviselte a Tagozatot.

1994. augusztus 25-27.

A Kaposváron rendezett Egészségügyi Szakdolgozók VII. Országos Kongresszusán a Diplomás Ápoló Szakot két tanársegéd képviselte.

A POTE Egészségügyi Főiskola Zalaegerszegi Tagozata Gyógytornász Szakán az érdeklődő gyógytornász kollegáknak workshopot tartott 1994. augusztus 22-én dr. Barton Gábor a liverpooli John Moores Egyetem kutató orvosa.

Az "Analysa" video mozgáselemző program oktatási és kutatási céloknak egyaránt megfelel. Az emberi mozgás kétdimenziós kinematikai vizsgálatára a szoftver hamarosan az intézmény rendelkezésére állhat.

Hírek a gyógytornásképzés háztájáról

Május 2-3-4-én a végzős hallgatók záróvizsga dolgozatának védésére került sor.

Május 9-13. Bogáné Fatér Zsuzsanna vett részt a mellkasi intenzív terápiás tanfolyamon Budapesten, mely a Kulka Frigyes Alapítvány támogatásával jött létre.

Május 9. A budapesti HOMECARE-HOSPICE konferencián a szakunk képviseltette magát.

Május 9. A láb biomechanikájáról szóló előadáson vettünk részt az ORFI-ban.

Május 20-21. A MGYT Belgyógyászati munkacsoportja tudományos ülést tartott Balatonfüreden, melyen Bogáné Fatér Zsuzsanna előadást tartott "Asthmás betegek fizioterápiája" címmel.

A MGYT felkérte őt, hogy előadását cikk formájában jelentesse meg a "Mozgásterápia" c. szaklapban.

Május 24. Nelson Coffey amerikai gyógytornász "A manuálterápia alapjai" címmel tartott Hévízen előadást, melyen szakunk oktatói is részt vettek.

Május 27. A Harkányban megrendezett járásanalýsisról szóló előadássorozaton a szak oktatói szintén jelen voltak.

Június 6-10. A diplomadolgozat védését követően ezen időszakban tettek a hallgatók gyakorlati és elméleti záróvizsgát.

Június 23-25. Az Egészségügyi Főiskolák Tudományos Konferenciáján Miskolcon videofilmel szerepeltünk. A videofilm a korszerű ápolási segédeszközök használatáról szólt geriátriai betegek esetén.

A film elkészítésében a szak oktatói aktív szerepet játszottak.

Augusztus 26-17. Egészségügyi Szakdolgozók VII. Országos Kongresszusa, Kaposvár.

Társ szerzőként Tóth Klára és Takács Sándorné (óraadó gyógytornász) tartott előadást

"A hemiplégiások rehabilitációja" címmel.

Örömmel számolunk be arról, hogy Bogáné Fatér Zsuzsanna adjunktusné cikke, mely a begiumi tanulmányút részletes beszámolója, megjelent a Mozgásterápia című szaklap 1994/2. számában.

Augusztus 24-27. A nemzetközi Mckenzie Intézet továbbképzést rendezett Budapesten "A gerinc speciális kezelése" címmel, melyen két oktatónk vett részt.

Augusztus 28. - szeptember 3. Balogh Edit tanársegéd folytatta manuálterápiás tanulmányait Budapesten, ez alkalommal a lumbális gerinc és medence vizsgálati és kezelési lehetőségeiről.

Egy igaz történet!

Hideg, őszi reggel volt. Kint megsebzett állatként vonszolta előre magát egy életűnt, de abba a bizonyos szalmaszálba még kapaszkodó fiatalember. Milliméterként haladt előre. Az akadályt az egyik lábának a sérülése jelentette. S bentől csak nézték! Sajnálkozva! De ő nem hátrált! Küzdött minden egyes milliméterért. Gondolta majd csak odaér egyszer a kórház bejáratához. Ment... Ment... S még haladt is! Egy picit, míg nem egy földihalandó képében meg nem mutatkozott a segítőkészség. A másik iránti segítőkészség. Ugyanolyan volt, mint a többi nővér. Ugyanolyan, "csak" kicsit más. Ülőkocsit tolt. Egyenesen feléje, egy szál nyári köpenyben. Pedig nem az ő feladata lett volna. Vagy mégis? Mindenesetre biztos, nem ő volt az arra a napra beosztott betegszállító. S megtörtént a nagy találkozás. Szenvedő alanyunk szinte "Porschében" érezte magát. Hihetetlen! Egy ember a sok közül. Nem! Egy ember a kevesek közül, kinek nem a neve a fontos. A cselekedete! A szívem majd kinyírt a helyéről. Így is lehet? Nem! Így is kell. Kövessük a példáját! Kövessük, hisz így válhatunk szakmánk hű szolgájává.

*Gelencsér Adrienne
II. évf. védőnő hallgató*

Az Összekötő 16, 17, 18, 22, 28. oldalait Visnyei Tímea III. évfolyamos hallgató rajzai díszítik

Összekötő

A POTE Egészségügyi Főiskola
információs lapja
Szerkesztő bizottság:

Gaálné Póda Bernadette, Horváth Pálné, Dr. Barton József, Dr. Lakner László

Felelős szerkesztő: *Dr. Császár Piroska*

Kiadja: *Dr. Buda József* A POTE Egészségügyi Főiskola m. b. főigazgatója

Design: *Kes Betéti Társaság*